

РІК LXXVI, Ч. 12

ГРУДЕНЬ – 2019 – DECEMBER

№ 12, VOL. LXXVI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXVI ГРУДЕНЬ Ч. 12

Україномовний редактор – **Лариса Тополя**
Англомовний редактор – **Тамара Стадниченко**

Редакційна колеґія:

Маріанна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Софія Геврик, Петруся Савчак,
Ірена Грамяк, Лідія Слиз

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXVI DECEMBER № 12

Ukrainian-language-editor – **Larysa Topolya**
English-language editor – **Tamara S. Cornelison**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Sophia Hewryk, Petrusia Sawchak,
Irena Gramiak, Lida Slysh

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріанна Заяць. Ділимося вістками і думками.	1
Орися Сорока. Інтерв'ю з протоієреєм Володимиром Вакиним.	5
Marianna Zajac. Sharing News and Views.	9
Tamara S. Cornelison. Wrapping Up 2019.	11
Андрій Гарасевич. Народився Христос.	13
Nadia Jaworiv. Letter from a Reader.	14
Marianna (Szcawinsky) Crans. Writing Articles for <i>Our Life</i> Made Easy.	15
Ірина Волошина. Між культурами: розмова з Вірлянкою Ткач про театр, поезію та переклад.	16
Олександра Юзенів. Павучки з горіхів.	18
Ольга Халепа. Різдво у мамі.	19
Наталія Слободян — Байдюк. Різдвяне віншування від вуйка Івана.	20
Зміст LXXVI річника — 2019.	21
Subject Index To Volume LXXV – 2019.	24
Доброчинність.	26
Діяльність округ і відділів СУА:	
Petrusia Sawchak. Philadelphia Regional Council Celebrates Den Soyuzianky.	28
Лариса Тополя. Вручення нагород переможцям 4-го Міжнародного Конкурсу-2019 «Шевченко єднає народи».	30
Kathleen Perzik Tice. News from Branch 14, Atlanta, Georgia.	31
Branch 95 Does Brunch.	31
Благодійність повертається вдячністю.	32
Ihor Magun. How to End the Year on a Happy Note.	33
Нашим дітям.	34
Відійшла у вічність.	36

На обкладинці: **П. Лопата.** Різдво. 2018, мішана техніка на картоні, 16" x 20".
Our cover: **P. Lopata.** Christmas, 2018, mixed media on art board, 16 x 20".

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 12 – 8**

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **5th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2019 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

UNWLA / Our Life

**203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 12 p.m. to 8 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою
членської вкладки через відділ. **Передплатникам**
письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member
annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

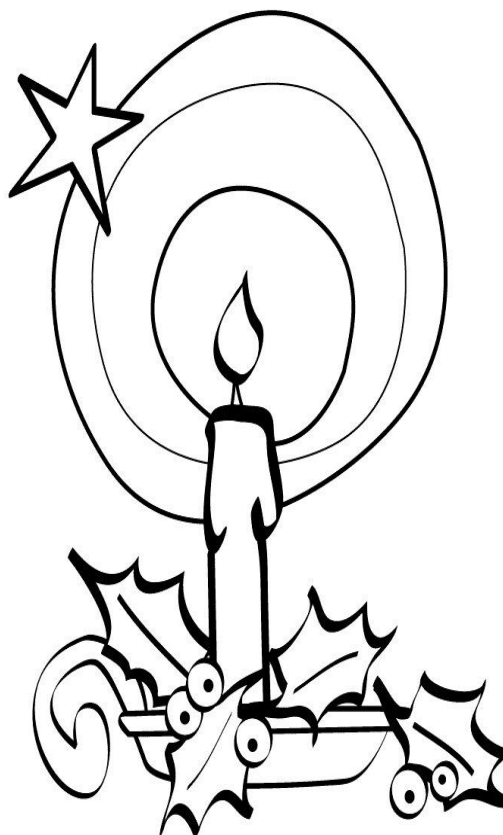
Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

Головна управа та редакція журналу
щиро вітає всю союзянську родину
з Новим Роком і Різдом Христовим!

*Хай ангел торкнеться Вас ніжно крилом,
Зігріє Вам серце Різдваєм теплом!
Хай радість, кохання наповнять Ваш дім,
Оселяться щастя та спокій у нім!*

Майже рік промайнув з того часу, як на Об'єднанчому Соборі, проведеному в Києві 15-го грудня 2018-го р., була утворена Православна церква України (ПЦУ), і у соборі святої Софії таємним голосуванням Собор обрав Епіфанія її першим митрополитом. 5-го січня 2019-го р. Вселенський константинопольський патріархат у Стамбулі надав «томос про автокефалію» новій помісній церкві. «Цей день увійде в історію як священний день, день створення автокефальної помісної православної церкви, день остаточного здобуття незалежності від Російської Федерації», – сказав експрезидент України Петро Порошенко. В інтерв'ю *Радіо Свобода* від 3-го лютого 2019-го р. Митрополит Епіфаній заявив, що ПЦУ сподівається отримати визнання від кількох помісних православних церков інших країн, особливо Елладської та Кіпрської православних церков, від яких він очікував такого визнання в першу чергу. Його бажання стало реальністю, оскільки вже обидві ці церкви офіційно визнали ПЦУ. Визнання з боку Елладської православної церкви було однією з причин візиту Митрополита

до Нью Йорку; Кіпрська православна церква заявила про своє визнання ПЦУ у день, коли я писала цю статтю.

У п'ятницю, 18-го жовтня 2019-го р., Український Інститут Америки у співпраці з Українським Конгресовим Комітетом Америки організував зустріч з Його Блаженством Митрополитом Епіфанієм, Митрополитом Київським і Всієї України, з приводу його інавгураційного візиту до Сполучених Штатів. У своїй промові того вечора Митрополит Епіфаній підкреслив, що союз має бути підтверджений розбудовою та посиленням церкви. Всупереч безлічі викликів, він поділився своїми сподіваннями та амбітними планами, а ми з Валентиною Табакою і Наталією Павленко, вільними членкинями Екзекутиви СУА, а також іншими запрошеними уважно вислухали їх. Ми навіть змогли провести коротку неофіційну зустріч з Митрополитом, під час якої Його Блаженство висловив свою вдячність за нашу підтримку Волинської духовної академії ПЦУ, а ми поділилися з ним інформацією про цей та багато інших проєктів СУА в Україні.

*Зустріч з Його Блаженством Митрополитом
Епіфанієм в Українському Інституті Америки.
Meeting with His Beatitude Metropolitan Epifaniy at the
Ukrainian Institute of America*

СУА був срібним спонсором святкового концерту з нагоди 125-ліття Українського Народного Союзу (УНС), що відбувся 2-го листопада. Хоча ми з Надією Нинкою (заступницею голови СУА у справах зовнішніх зв'язків) і вільними членкинями Екзекутиви СУА Валентиною Табакою та Наталією Павленко були офіційними представниками нашої організації, цю подію також відвідали набагато більше членкинь СУА. На концерті виступали мистецькі таланти із США, Канади та України. Коротку історію організації повідомив член комітету з відзначення Роман Гірняк, а Президент Стефан Качарай звернувся з вітанням від УНС. Як ви, мабуть, пам'ятаєте, УНС був спонсором нашого вечора, що відбувся у п'ятницю напередодні Конвенції СУА в м. Тампа, штат Флорида, у 2017-му р. на тему «Визнання членських заслуг». Оскільки ми є двома найстарішими організаціями в українській діаспорі, нам варто і потрібно підтримувати одна одну! Вітаємо, Український Народний Союз!

*Святковий концерт на честь 125-ліття УНА.
Concert celebrating the 125th anniversary of the UNA*

Оксана Лодзюк, голова комітету соцмедіа СУА, доклала дуже багато зусиль, публікуючи та переопубліковуючи інформацію про заходи Округ і відділів СУА на нашій сторінці

Facebook, аби дати нам можливість побачити цікаві, зворушливі, різноманітні заходи по всій країні. Ми дуже вдячні за внески наших членкинь до багатств нашої зростаючої та динамічної організації! Нижче я подам деякі описи та фото вже проведених і ще запланованих заходів у хронологічному порядку. Моя мета полягає у тому, щоб показати різні інтереси та зобов'язання наших членкинь; моєю методологією було отримувати інформацію з *Facebook* та зі щоквартальних звітів Округних управ СУА, представлених протягом щоквартального конференц-дзвінка з першою заступницею голови СУА Лідією Яхницькою.

♦ 12-го жовтня. Округа СУА Детройт. Д-р Лідія Бойчишин (заступниця голови Наукового товариства імені Шевченка, Львів, та заступниця голови Союзу Українок Америки, Львів) говорила про «30-річчя відновлення діяльності Союзу Українок в Україні».

♦ 13-го жовтня. 38-й Відділ СУА далекого віддалення в Денвері, Колорадо, відсвяткував своє 40-ліття!

♦ 13-го жовтня. Округа СУА Філадельфії провела свій традиційний «День Союзянки», до програми якого входили музичні виступи дітей та учнів місцевої громади.

♦ 20-го жовтня. 136-й Відділ СУА далекого віддалення в Неаполі, штат Флорида. Відкриття виставки під назвою «Голодомор: погляд на сталінський геноцид в Україні у 1932 – 1933-х роках» у Музеї Голокосту та Освітньому центрі імені Коєна, півд.-зах. Флорида, проведеної з лекцією проф. Тімоті Снайдера. Захід був організований Музеєм Голокосту у співпраці з 136-м Відділом СУА в Неаполі, штат Флорида.

*136-й Відділ в Неаполі (Флорида). Виставка
«Голодомор – погляд на сталінський геноцид в
Україні у 1932 – 1933-х роках».
Branch 136 of Naples, Florida, exhibit. “The Holodomor –
A Look Back at Stalin’s 1932-1933 Genocide in Ukraine.*

♦ 20-го жовтня. 99-й Відділ СУА, Ватервільет, Округа Центральний Нью Йорк, брав участь у щорічному Фестивалі Націй і показував нашу

137-й Відділ, Кліфтон (Нью Джерсі).
Оксана Караванська: Модне шоу Haute
Couture.
Branch 137, Clifton, N.J. Oksana Karavan-
ska: Haute Couture Fashion Show

135-й Відділ, Перт-Амбой
(Нью Джерсі). Вечірка
шоколадних веселощів для
дітей громади.
Branch 135, Perth Amboy, N.J.
Chocolate Fun Party for the
children of the community.

139-й Відділ, Стемфорд (Коннектикут).
«Осіння вечірка».
Branch 139, Stamford, Conn. "Autumn
evening."

Членкині Окружної управи СУА Нью Йорк на Дні Союзянки
з Маріяною Заяць, головою СУА (сидить у центрі).
Members of NY Regional Council celebrating
Den' Soyuzianka with UNWLA President M. Zajac.

Vyshyvani Vechornitsi
with the presentation of Debutantes

Natali Lutsiv, Ella Lipscomb, Julia Davyda

Sponsored by Soyuz Ukrainok

Branch 27 Pittsburgh

• Saturday November 16, 2019 •

CHARTERS COUNTRY CLUB 601 BALDWIN RD. PITTSBURGH PA 15205

COCKTAILS 5:00PM-6:00PM
PROGRAM AND PRESENTATION
OF DEBUTANTES 6:00PM
DINNER TO FOLLOW

ADULTS \$50.00-CHILDREN \$15.00 - DANCE ONLY \$15.00
DANCING 7:30 TO 10:30 BY THE GYPSY STRINGZ ORCHESTRA
RSVP TO ANNE KONECKY 412-343-0309 BY NOVEMBER 8, 2019

27-й Відділ вільного членства, Пітсбург,
(Пенсильванія). Щорічні «Вишивані вечорниці».
Branch at Large 27, Pittsburgh, Pa.
Annual "Vyshyvani Vechornitsi"

багату українську культуру разом з іншими групами-представниками 28 інших націй з усього світу.

◆ 20-го жовтня. 21-й Відділ СУА, Бруклін, Округа Нью Йорк, отримав нагороду – звання лауреата Міжнародного конкурсу 2019-го року «Шевченко об'єднує народи».

◆ 20-го жовтня. 75-й Відділ СУА, Виппані, Округа Нью Джерсі, організував сніданок для громади в українській католицькій церкві святого Івана Хрестителя у Виппані з метою підтримки проєкту СУА «Прийми сім'ю пораненого солдата».

◆ 25-го та 27-го жовтня. 137-й Відділ СУА, Кліфтон, Округа Нью Джерсі, приймав модне шоу Оксани Караванської *Haute Couture*, кошти від якого були перераховані до навчально-реабілітаційного центру для дітей «Джерело», Львів, Україна.

◆ 27-го жовтня. 135-й Відділ СУА, Округа Нью Джерсі, проводив вечірку шоколадних веселощів з Віллі Вонка для дітей громади.

◆ 27-го жовтня. 129-й Відділ СУА, Округа Детройт, відсвяткував своє 15-річчя на вечорі, присвяченому відомим українкам в історії.

◆ 27-го жовтня. 139-й Відділ СУА, Стемфорд, штат Коннектикут, Округа Нова Англія, провів осінню вечірку.

◆ 98-й Відділ СУА, Округа Нью Джерсі, організував у публічній бібліотеці Олд Брідж виставку, присвячену Голодомору, що діяла упродовж жовтня.

◆ 2-го листопада. 65-й Відділ СУА, Округа Нью Джерсі, провів дитячий маскарад і «забаву» в Нью Брансвіку.

◆ 4-го листопада. 120-й Відділ далекого віддалення, Рочестер, штат Нью Йорк, організував показ документального фільму «Рубіж» про історію Української Повстанської Армії. Захід передбачав *Skype*-конференцію з режисером фільму Олесею Моргунець.

◆ 9-го листопада. 30-й Відділ СУА, Йонкерс, Округа Нью Йорк, провів традиційні вечорниці під назвою «Запрошуємо вас на традиційне українське весілля».

◆ 10-го листопада. 135-й Відділ СУА, Округа Нью Джерсі, провів захід за участю Оксани Кись, історикині та авторки, яка розповіла про тяжкий досвід «Жінок ГУЛАГу».

◆ 10-го листопада. 76-й Відділ СУА, Округа Детройт, провів свій щорічний захід для дітей «Вишивана забава».

◆ 10-го листопада. Округа СУА Нью Йорк провела свій щорічний традиційний *День Союзянки*, присвячений 90-й річниці від дня народження Алли Горської, художниці, учасниці руху Шістдесятників під назвою «Алла Горська – квітка на вулкані».

◆ 16-го листопада. Членкині СУА Округ Нью Йорк, Нью Джерсі і Коннектикут відвідають щорічну церемонію пам'яті Голодомору в соборі святого Патрика у м. Нью Йорк.

◆ 16-го листопада. 27-й Відділ СУА далекого віддалення, Піттсбург, штат Пенсильванія, проводить свої щорічні «Вишивані вечорниці» з презентацією дебютанток.

◆ 24-го листопада. 64-й Відділ СУА, Округа Нью Йорк, проводить презентацію першої книги української кухні за авторства Олі Франко (невістки Івана Франка). Презентацію проводить Маріанна Душар, науковець, стипендіат Fulbright з України.

Ці заходи демонструють лише маленьку частку діяльності відділів СУА по всій країні! Ми заохочуємо наші відділи ділитися новинами про свої заходи, щоб ми могли публікувати їх на *Facebook*, писати про них і надихати всіх наших членкинь! Дякуємо за все, що ви робите для СУА.

Фотографії заходів, що включені до короткого звіту, подано на сторінках 2 і 3.

**У ЦЕЙ РІЗДВЯНИЙ ЧАС БАЖАЄМО ВАМ І ВАШИМ СІМ'ЯМ
МИРУ І БЛАГОПОЛУЧЧЯ!
НЕХАЙ МИЛОСЕРДНИЙ ГОСПОДЬ ДАРУЄ БЕЗЛІЧ БЛАГОСЛОВІНЬ
ВАМ І ВАШИМ БЛИЗЬКИМ!
ВЕСЕЛОГО ВАМ РІЗДВА І БЛАГОДАТНОГО НОВОГО РОКУ!**

Інтерв'ю з протоієреєм Володимиром Вакіним

Адреса Волинської Православної Богословської Академії – місто Луцьк, вулиця Градний Узвіз, 5. Уже, коли читаєш назву вулиці, думаєш, що це, напевне, інституція з глибокими історичними коренями ще князівських часів. Водночас, це сучасна академія, що в теперішній непростий час гібридної війни з Росією готує священників для Східної України. Щоб підтримати цю важливу місію ВПБА та Київської Трьохсвятительської духовної семінарії, **Союз Українок Америки** створив Фонд «Духовне відродження України». Вашій увазі інтерв'ю з протоієреєм Володимиром Вакіним, ректором ВПБА.

Ректор ВПБА, прот. Володимир Вакін.

Отче Володимире, останні цифри про Православну Церкву України після її створення в грудні 2018-го року: понад 7000 парафій, 47 єпархій, 77 монастирів. Визнання Константинопольською та Грецькою Православними Церквами, візит в США, де Митрополит Єпіфаній одержав нагороду з прав людини на честь Патріарха Афінагора, зустріч з Держсекретарем США М. Помпео. Чи можете додати щось нове, цікаве, про що не писали медіа-засоби?

Ви правильно зауважили, що ПЦУ здобуває щораз більше визнання на міжнародній арені. Але головною місією нашої Церкви є служити народові для його спасіння, обожествлення. Була поминальна субота за душі померлих. Молячись за них, ми згадуємо з вдячністю ту духовну спадщину, традиції, які вони нам передали і які ми маємо шанувати і примножувати. Завдання Церкви – бути «хранителькою» того найкращого, що витворили попередні покоління українців, наших християнських цінностей, звичаїв, які ми маємо доповнити й передати нашим дітям і внукам.

Іншою важливою справою Церкви є проповідь сімейних цінностей. Сім'я – це місце взаємної пошани та любові чоловіка і жінки, це місце, де у світ приходить нова душа. І стосунки в сім'ї повинні бути стосунками цінування один одного, коли двоє дивляться в одному напрямку, коли доповнюють один одного, коли духовно зростають разом. На жаль, зараз маємо кризу сімейних стосунків, велику кількість розлучень. Ми, як Церква, стараємось допомогти проблемним сім'ям, нагадати, що труднощі стосунків треба долати шляхом компромісів, а

не руйнуванням сім'ї. І думати про добро дітей. Дітей, як завжди наголошує Владика Михайл (Зінкевич), має бути троє, бо двоє – це ми просто виходимо на «нуль». Якщо тенденція низької дітонороджуваності не зміниться, то в Україні загостриться демографічна криза. Недавно ми були на конференції в Німеччині, бачили прогнози кількості корінних німців, емігрантів через кілька десятиліть (якщо нічого не робити) – картина цілком не весела.

Екологія – інша гостра проблема, яка стоїть перед людством. Ми виступаємо за бережливе використання природних багатств. Турбота про навколишнє середовище – це також думка і про наступні покоління, їм ми маємо передати чисті ріки та озера, незабруднене повітря, технології економного використання ресурсів, перероблювання відходів.

Усі ці речі торкаються виховання особистості – свідомої, мудрої, вільної від пристрастей людини, яка створить гарну сім'ю, буде добрим працівником, що виступає проти будь-яких проявів несправедливості, корупції, допомагає ближньому, усміхається до ближнього. І тоді, коли ця місія нашої Церкви буде виконана – прийде міжнародне визнання.

Щодо Волинської Православної Богословської Академії – ми є один з небагатьох ліцензованих в Україні духовних навчальних закладів, який випускає бакалаврів, магістрів у галузі знань Богослів'я, регентів духовних хорів. Маємо високої кваліфікації викладацький склад, до викладання запрошуємо професорів Східноєвропейського національного університету ім. Л. Українки. Наш принцип роботи зі студентами – це поєднання традицій і

сучасности. Бо пристрасті, гріхи, спокуси залишилися ті самі, способи їх подолання нам передані ще від Отців Церкви. З іншого боку, ми відкриті до сучасних технологій. Кілька років тому провели оптоволоконний інтернет, так що маємо якісний доступ до світових даних, у кожній аудиторії є плазма-екран, що дає можливість проводити відео конференції та використовувати різні програми візуалізації матеріалу. Дякуємо СУА за надану допомогу у придбанні комп'ютерів, бо склалася ситуація, що ми вже готові до вищого рівня навчання, а фінансова база трохи відстає.

Щорічно видаємо «Волинський Благословісник» — богословсько-історичний науковий журнал, який зареєстрований в міжнародних наукометричних базах, де кожна стаття має свій власний індекс DOI, викладач — свій власний «акаунт». Новітні технології ми впроваджуємо не з примусу, а тому, що це корисно. ВПБА відкрита до співпраці з різними християнськими деномінаціями — греко-католиками, римо-католиками, протестантами, маємо дружні стосунки з богословськими інституціями в Україні (Український Католицький університет у Львові), Польщі (Люблінський католицький університет, Ольштин, Варшава, Краків, Катовіце), Німеччині, Римі, Греції. Відвідуємо міжнародні конференції. Тема сім'ї й інші суспільно-соціальні питання — це те, що об'єднує нас найбільше.

Якими є стосунки з греко-католицькою церквою, її науковими та навчальними закладами. Відомо, що отці студити особливо концентруються на духовній спадщині християнства Східного обряду, видавництво «Свічадо» продовжує видавати твори Отців Східної Церкви. Розкажіть, про обмін досвідом, науковими, навчальними здобутками.

Маємо шукати і знаходити те, що нас об'єднує. Греко-католицька церква зберегла українські традиції, які були частково втрачені Православною церквою, коли вона вимушено стала частиною РПЦ. Співпраця з УКУ є дуже важливою для нас — ми використовуємо їхній досвід, особливо в галузі міжнародних зв'язків. Недавно делегація ВПБА взяла участь в установчих зборах, організованих УКУ щодо створення Української Бібліотечної Асоціації на базі богословських бібліотек, що існують. Ми були, напевне, найбільш ініціативними учасниками цієї конференції, бо добре розуміємо необхідність обміну інформацією в сучасному світі. Якщо вдасться знайти меценатів, плануємо створити електронну частину бібліотеки.

Маємо досвід зацифрування волинських стародруків, які здійснили на базі бібліотеки ВПБА. Також співпрацюємо з Інститутом Екуменічних Студій при УКУ. Недавно до нас приїжджав проректор з наукової роботи УКУ Ігор Скочиляс з презентацією богословської серії; 25-го листопада ми відвідаємо Львів з презентацією наших богословських доробків.

Релігійне життя зараз стало однією з найбільших арен битви між путінською Росією та демократичною Україною. Новостворена ПЦУ є чи не найбільшим воїном у цій війні. Яке Ваше відчуття цього двобою? Як складаються стосунки між ВПБА і семінарією РПЦ в Луцьку?

Церква повинна бути поза політикою. Але маємо такого сусіда, що століттями використовує Церкву для втілення імперських прагнень Росії. Коли був на науковому стажуванні в Греції, я на власні очі бачив, як подарунками, підкупом, усіма можливими засобами тиску діють і представники російської Православної Церкви, і Міністерства закордонних справ Росії, щоб Грецька Церква не підтримала Томос, наданий ПЦУ. І те, що недавно ця церква офіційно започаткувала міжцерковні стосунки з Православною Церквою України, є доказом, що гроші та нахабство не завжди перемагають.

Щодо наших стосунків з Луцькою семінарією Російської Православної Церкви в Україні, то ми завжди були і є відкриті до контактів. Ми господарі на своїй землі, розуміємо, що в майбутньому будемо працювати разом. Тому ми не хочемо мати стосунків ненависті. До війни на Донбасі ВПБА мала добрі стосунки з Луцькою семінарією — і на рівні інституції, і на рівні приватних контактів. На жаль, було змінено ректора, новим ректором стала людина з Почаївського монастиря, для якої українство є чужим. Ми персонально передавали запрошення на Академічне свято покровителів усіх святих землі Волинської — ніхто з семінарії не відгукнувся.

Коли маємо духовним батьком академії такого харизматичного лідера, як владика Михайл, і він напевне не один такий на Волині, то ми віримо, що майбутні священники будуть активними учасниками громадсько-політичного життя на своєму місці душпастирства. І ця частина роботи священника є найважливішою в сучасній Україні, бо ще велика частина українців недостатньо глибоко розбирається в політичній ситуації та розуміє ризики, які йдуть від Росії (згідно з не

давнім опитуванням понад 50 % респондентів добре ставляться до Росії). Якою нині є духовно-просвітницька робота Православної церкви України, особливо на Східних територіях нашої держави?

Багато православних священників стали капеланами в армії і проводять подвійну душпастирську працю. З одного боку – це духовна опіка воїнів. Російська пропаганда, що війна на Донбасі – це братовбивча війна, є значним чинником дестабілізації. Щоб протидіяти їй, капелани постійно наголошують, що Україна веде війну за цінності. З другого боку – це робота з місцевим населенням. Ми собі навіть не уявляємо їхній спосіб мислення. Своє спасіння вони пов'язують з територією, не з Ісусом Христом. Тільки коли буде «руській мір», людина дістане спасіння. Коли запитуєш про ПЦУ, відповідь: «У всьому винна Америка, бо хоче знищити Російську церкву, яка стоїть на правді». Ці люди насправду віряють в такі нісенітниці, тому місія просвітництва є надзвичайно важливою зараз.

Маємо гарний приклад православної церкви в м. Волноваха Донецької обл. Священником є о. Макарій, випускник ВПБА, якого люди дуже люблять і кажуть, що о. Макарій тепер наш, і ми його не відпустимо. Якщо ще у 2014-му р. українська громада там була маленькою, то тепер ситуація інакша. Біля храму є культурний центр, громада відіграє значну роль у житті міста. Луцьк і Волноваха є містопобратими, недавно до нас приїжджали очільники міста та району Волновахи, їхні погляди є щораз більше проукраїнські. Але це копітка робота, де потрібно відчувати цих людей, дарувати їм свою любов.

Якою є роль жінок в історії Православної Церкви в Україні? (Середні віки – меценатство та сестринства при церквах, ХХ ст. – участь у збереженні церкви в атеїстичному радянському суспільстві.)

На недавніх Богословських студіях у Греції у м. Волос (липень 2019-го р.) тема ролі жінок в житті Церкви була пріоритетною, ми плануємо провести в Луцьку конференцію на цю тему.

У середні віки жінки були меценатками церков, монастирів (княгиня Раїна Могилянська-Вишневецька, двоюрідна сестра Петра Могили), створювали жіночі братства при храмах. У 1917-му р. жінкам було дано право співати в церковному хорі (у Православній Церкві Греції жінки такого права не мають). Жінка врятувала Православну Церкву в радянський час. Тоді,

коли чоловіки не могли приходити до храму, щоб не поламати свою кар'єру, жінки співали в хорі, бабці приносили внуків до хрещення.

У нашій академії дівчата вчаться на факультеті богослів'я, реґентському відділенні (літургійний спів – це великої сили емоційний чинник впливу Божого Слова; традиційно українська Церква славилася культурою духовного співу, тому ми пишаємося, що маємо одне з небагатьох в Україні реґентських відділень). Також є чимало жінок серед наукових спеціалістів, викладачів. Плануємо відкрити коледж, одним з факультетів якого буде педагогічний, щоб готувати високої кваліфікації вихователюк дитячих садочків, учительюк щоденних і недільних шкіл. Робота з дітьми, ще змалечку закладання в їхню душу духовних цінностей – що може бути важливішим і потрібнішим тепер. Ми маємо гарний досвід праці з дітьми при храмах. Якщо приїдете до нас, запрошую всіх в гості – побачите дитячий майданчик біля Академії. На свято Покрови у стародавньому замку Любарта ми провели фестиваль для дітей. Прийшло більше дітей, ніж ми сподівалися. Діти малювали, ліпили з глини, робили вироби з соломи. У той час ми розмовляли з батьками про цінності сім'ї.

Одним з дуже важливих викликів, які нині постають перед українською спільнотою, є проблема психологічної реабілітації воїнів, які повертаються з війни на Донбасі. Як Церква відгукується на цю проблему?

Наша церква проводить велику роботу у співпраці з волонтерами, психологами щодо ментальної реабілітації воїнів. Хочу підкреслити, що це проблема складна, де потрібні спільні зусилля священника, психолога та психіатра – кожного на своєму місці. Священник має пояснити ситуацію з точки зору вічних цінностей, психолог – дати пораду, коли є емоційна слабкість, психіатр – призначити медикаменти, якщо потрібно. Плануємо відкрити факультет психології. Але, насправді, проблема починається раніше. Щоб вийти з війни – треба бути готовим до війни. Робота з солдатами повинна бути проведена ще до відправлення їх на фронт. Раніше в українській армії не було капеланів. У нашій магістерській програмі значна увага надана капеланству.

Проблему соціальної адаптації чоловіків я б окреслила як частину більшої проблеми – токсичної маскулітності. Корені її в патріархальних традиціях, які вимагають від чоловіків бути завжди сильними, завжди

знати відповіді на всі питання, завжди розв'язувати всі проблеми. Але в житті все складніше. Є проблеми, які не можна в один момент розв'язати. Є горе і стрес — і багато чоловіків не йдуть до психолога за порадою, не звертаються з молитвою до Бога, але вживають алкогольні напої. Ця завелика впевненість у власних силах, невміння поділитися проблемою, звернутися за порадою (щоб не вважали тебе слабким), руйнує життя людини та її сім'ї. Чи навчає ВПБА священників, як допомогти таким мачо-чоловікам пробитися через неофіційно встановлені стереотипи чоловічої поведінки?

Виховання зрілої особистості, про цю місію Церкви ми говорили раніше, виключає всі ці спотворення орієнтирів, які прийшли до нас з минулого. Вміння знайти себе, бути самокритичним — це є риси сильного чоловіка. Бо момент відкриття слабкості, вміння правильно на це реагувати — це момент мужності та сили. Попросити вибачення — це не слабкість, це сила.

Яке ставлення Церкви до фізичного насильства в сім'ї? Чи Ви бачите можливість для Церкви щось змінити в цій сфері українського життя?

Багато чоловіків поводяться так, як поведився їхній батько. Підняти руку на жінку — це має бути табу для чоловіка. На жаль, в Україні наразі відсутній інститут виховання. Ні школа, ні сім'я, ні суспільні інституції не виконують цю місію. Цікавим є досвід Греції: грецьке міністерство освіти вважає, що дешевше утримувати богословські факультети, ніж тюрми. Вірю, що праця священників з батьками, з дітьми зменшить цю проблему на даний момент і в майбутньому.

Коли переглядаєш видання Волинського Благовісника, то дивишся розмаїттю тем, які досліджуються в Православній церкві. Але використана при написанні статті література в багатьох випадках, на жаль, була видана в Росії. Очевидно, що українські науковці не використовують написані на «домостоевських» засадах праці. Чи є в проектах ВПБА запровадження вивчення, наприклад, грецької мови, щоб майбутні науковці змогли використовувати інформацію, накопичену іншими, крім російської, православними церквами?

Це дуже слушне запитання, бо твори

отців Церкви набагато більше видавалися в Москві, Санкт-Петербурзі. 80 % нашої літератури є російською. Студенти з Західної України не знають російської мови, тому ми перекладаємо з російської джерельну базу. Особлива вдячність США за постійну допомогу саме у цьому напрямку — закупівлі для бібліотеки ВПБА сучасної україномовної богословської літератури.

Дослідження джерел християнства в російській Церкві є спотворене її імперським мисленням, тому нам потрібно продукувати своє бачення цих джерел. Коли працював у Греції з оригіналами грамот XIV ст., я побачив, наскільки опис російських істориків викривлює інформацію. Я навчався в Греції, але доступніше викладати грецьку мову в нас в Україні, ніж посилати студентів вчитися за кордон. Маємо співпрацю з Грецьким посольством в Україні, вони фінансуватимуть викладання грецької мови в ВПБА.

Також багато є чудової англійської православної літератури, яку ми будемо впроваджувати в навчальний процес, заохочувати студентів читати більше іноземної літератури. Маємо в планах брати участь в міжнародних конференціях, щоб представляти себе у світі. Це дуже важливе питання в нових позитивних реаліях, що склалися зараз — показати зростання української богословської думки; те, що тут народжується, є цікавим для світу. Очевидно, що для цього нам потрібна інформаційна та фінансова підтримка українців діаспори, за яку будем дуже вдячні.

Отче Володимире, дуже дякую Вам за розмову, за те, що робите таку величезну й дуже потрібну для духовного відродження України роботу. Віримо, що з Божою поміччю всі ваші задуми здійсняться!

Дякую Вам за небайдужість, щирість, співчуття та людяність; це насправді надихає, коли для любові до України не має значення відстань чи інші умовності, як і те, що ти не сам у своїх прагненнях і починаннях. Бажаю союзникам натхнення, палати любов'ю та запалювати серця інших. Нехай благодать Божа, молитвами всіх святих землі Волинської, укріплює кожную членкиню Союзу в особистому духовному преображенні та становленні. І саме через святість власного життя ми подавали світло, добро та мир усьому світу.

Розмову вела *Орися Сорока*.

It is almost a year since the Ukrainian Orthodox Church (UOC) was instituted at a Unification Council held in Kyiv on December 15, 2018, and Epifaniy was elected as its first Metropolitan at this council by secret ballot at St. Sophia's Cathedral. The new ecclesiastical body was granted the "tomos of autocephaly" by the Ecumenical Patriarchate of Constantinople in Istanbul on January 5, 2019. "This day will go down in history as a sacred day, a day of the creation of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, a day of final independence from the Russian Federation," said former President of Ukraine Petro Poroshenko. In an interview with Radio Free Liberty on February 3, 2019, Metropolitan Epifaniy stated the OCU is hopeful of gaining recognition from several foreign Orthodox churches, specifically naming the Greek and Cypriot Orthodox churches as ones he expected to be among the first to offer such recognition. His wish has become reality in that both of these churches have now officially recognized the UOC. The recognition of the Greek Orthodox Church was one of the reasons for the Metropolitan's visit to NYC; the Cypriot Orthodox Church announced its recognition of the UOC as I write this article.

On Friday, October 18, 2019 the Ukrainian Institute of America, in cooperation with the Ukrainian Congress Committee of America, organized a meeting with His Beatitude Metropolitan Epifaniy, Metropolitan of Kyiv and All Ukraine, on the occasion of his inaugural visit to the United States. During his speech that evening, Met. Epifaniy underscored that the union needs to be confirmed by building and strengthening the church. Although many challenges exist, he shared his hopes and ambitious plans as I and UNWLA's two Officers at Large, Valentyna Tabaka and Natalia Pawlenko, listened with other eager invited attendees. We were even able to have a short informal meeting with the Metropolitan during which His Beatitude expressed his gratitude for our assistance to the UOC Volyn' Spiritual Academy, and we shared information about this and the many other UNWLA projects in Ukraine with him. (See photo on page 2)

The UNWLA was a silver sponsor of the Ukrainian National Association's (UNA) 125th anniversary celebratory concert held on November 2. Although I, Nadia Nynka (VP of PR) and Officers at Large Valentyna Tabaka and Natalia Pawlenko were the official representatives of our organization, many more UNWLA members also attended this event. The concert showcased talent from the US, Canada and Ukraine. A short history of the organization was presented by the Master of Ceremonies, Roman Hirniak, and President Stefan Kaczaraj shared a greeting from the UNA. As you may recall, the UNA sponsored our Friday evening "Membership Appreciation" at our 2017 UNWLA Convention in Tampa, Florida. As two of the longest running organizations in the Ukrainian diaspora, it is appropriate and necessary for us to support each other! Congratulations UNA! (Photo 2, page 2)

The UNWLA's Social Media Chair, Oksana Lodziuk, has been very busy posting and reposting information about UNWLA regional council and branch events on our website, allowing us to see interesting, exciting, varied events throughout the country. We are very grateful for our members' contributions to the richness of our growing and dynamic organization! Below I will share in chronological order a few descriptions and photos of past and planned events. My goal here was to demonstrate the varied interests and commitment of our membership; my methodology was to access information on Facebook and from quarterly Regional Council reports presented during a quarterly conference call with UNWLA First VP Lida Jachnycky.

- ◆ October 12. Detroit Regional Council. Dr. Lidia Boychyshyn (VP of the Shevchenko Society of Lviv and VP of Soyuz Ukrainok Ukrainy (Lviv) spoke about "30 years since the renewal of the Society in Ukraine."
- ◆ October 13. UNWLA Branch at Large 38 of Denver, Colorado celebrated its 40th anniversary!
- ◆ October 13. Philadelphia Regional Council held its traditional "Den' Soyuzanky," featuring a program including the children and music students of the community.
- ◆ October 20. UNWLA Branch at Large 136 of Naples, Florida. Opening of an exhibit entitled "The Holodomor: A Look Back at Stalin's 1932-1933 Genocide in Ukraine" held at the Holocaust Museum and Cohen Education Center of SW Florida and featuring a lecture by Prof. Timothy Snyder. The event was organized by The Holocaust Museum in collaboration with UNWLA Branch 136 in Naples Fl. (Photo 3, page 2)

◆ October 20. Branch 99, Watervliet, of the Regional Council of Central New York participated in the annual Festival of Nations, showcasing our rich Ukrainian culture with groups representing 28 other nations from around the world.

◆ October 20. Branch 21, Brooklyn, of the New York Regional Council, was recognized with an award by the international competition “Shevchenko unites nations.”

◆ October 20. Branch 75 of Whippany (New Jersey Regional Council) hosted a brunch for the community held at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Whippany to benefit UNWLA project “Adopt a Family of a Wounded Soldier.”

◆ October 25 & 27. Branch 137 of Clifton (New Jersey Regional Council) hosted Oksana Karavanska Haute Couture Fashion Show with proceeds to benefit the Dzherelo Children’s Rehabilitation Center in L’viv, Ukraine. (Photo 4, page 3)

◆ October 27. Branch 135 of the New Jersey Regional Council hosted a Chocolate Fun Party with Willy Wonka for the children of the community. (Photo 5, page 3)

◆ October 27. Branch 129 of the Detroit Regional Council celebrated its 15th anniversary with an evening dedicated to famous Ukrainian women in history.

◆ October 27. Branch 139 of the New England Regional Council (Stamford, Ct.) hosted an autumn evening. (Photo 6, page 3)

◆ During the month of October Branch 98 of the New Jersey Regional Council featured a Holodomor exhibit at the Old Bridge Public Library

◆ November 2. Branch 65 of the New Jersey Regional Council hosted a children’s masquerade and “zabava” in New Brunswick.

◆ November 4. Branch at Large 120, Rochester, N.Y., hosted the screening of the documentary film “Rubizh” on the history of the Ukrainian Partisan Army. The event included a skype conference with the film’s director Olesya Morhunets.

◆ November 9. Branch 30, Yonkers, of the New York Regional Council hosted an event called “We invite you to a traditional Ukrainian wedding.”

◆ November 10. Branch 135 of the New Jersey Regional Council hosted an event featuring Oksana Kis’, historian and author, who spoke about the difficult experiences of the “Women in the Gulag.”

◆ November 10. Branch 76 of the Detroit Regional Council hosted its annual children’s “Embroidery zabava”.

◆ November 10. New York Regional Council held its annual and traditional Den’ Soyuzianky. This year’s event was dedicated to artist and Ukrainian patriot Alla Horska and was entitled “Alla Horska—the flower on a volcano.” (Photo 7, page 3)

◆ November 16. Members of the New York, New Jersey and Connecticut Regional Councils attended the annual Holodomor commemoration at St. Patrick’s Cathedral in New York City.

◆ November 16. Branch at Large #27 of Pittsburgh, Pa., hosted its annual “Vyshyvani Vechornytsi” with the presentation of debutantes. (Photo 8, page 3)

◆ November 24. Branch 64 of the New York Regional Council hosted a presentation of the first book of Ukrainian cuisine authored by Olya Franko (daughter-in-law of Ivan Franko). The presenter was Marianna Dushar, Fulbright scholar from Ukraine.

These events offer only a smattering of the activities of UNWLA branches nationwide! We encourage our branches to share news about their activities so that we can post them on Facebook, write about them and invigorate our entire membership! Thank You for all you do for the UNWLA. Photographs of the events included in the summary are on pages 2 and 3.

*Wishing You and Your Families Peace and Prosperity
this Christmas Season !*

*May The Good Lord Send You & Yours Abundant Blessings !
May You Have A Joyous Christmas And A Gratifying New Year !*

Wrapping Up 2019

Heading for the end of the year, I stepped back from the daily grind and the seasonal hustle and bustle to reflect on people, places and events that have touched my life during a busy past few months. The first of these involved a September excursion to Ellis Island and the Statue of Liberty, an excursion organized by UASCA (Ukrainian American Senior Citizens Association) of which I am a card-carrying member. The group gathered at the Ukrainian Educational and Cultural Center (UECC) early on a Tuesday morning, boarded a bus, and headed for our destination. This was not my first trip to see Lady Liberty—my first visit was with a group of Philadelphia’s UNWLA members, which included my mother. I was a pre-teen at the time and not much interested in the trip or in the company; the only other young person in the group was a teenager named Luba who seemed comfortable with the age gap in both directions. One thing I clearly remember was the attire of all the ladies who were part of this group—each wore a dress or a nice blouse and skirt and nice shoes (predominately high heels). A few had hats and gloves to match.

Fast forward to 2019. Most of us who traveled to these sites this year chose comfort over style: casual slacks and sneakers mode. Stylistic considerations aside, it was a fun trip that ended with a nice dinner and a songfest on the bus ride back to the UECC. It started with a “thank you” song for the bus driver and then continued the rest of the way home, a phenomenon that I have always enjoyed and have always associated with being part of my Ukrainian roots.

The second event in this saga was the October 6 pilgrimage hosted by the Sisters of the Order of St. Basil the Great, the 88th pilgrimage that the Sisters have held over the decades. It is an event that provides spiritual and intellectual stimulation, an opportunity to reconnect with friends and time to enjoy an array of tasty traditional Ukrainian foods. I enjoyed chatting with a few of the Sisters I had worked with while teaching at St. Basil Academy; we reminisced about some of the students and other faculty members over coffee and pastry. An early appointment prevented me from attending a lecture about Ukrainian immigrants, which was presented at the Basilian Spirituality Center. I also missed a tradition I have always enjoyed: the blessing of the buses and cars of pilgrims as they venture home. I did manage to buy

a pile of holubtsi before leaving; I kept half for myself and presented the other half to my neighbors who are not Ukrainian but love holubtsi and call them pigeons.

The third event, held at the Ukrainian Educational Cultural Center on October 12, was a celebration of the 75th anniversary of the United Ukrainian American Relief Committee, which has been an integral and indispensable part of the Ukrainian immigrant community in manifold ways. The program included a historical overview of the organization’s early work as a nonpolitical entity created to help WWII-era Ukrainian refugees survive the DP camps and emigrate to freedom, a synopsis of more recent endeavors that focus on the needs of more recent Ukrainian immigrants, and information about endeavors to help Ukrainians in contemporary Ukraine. Among the speakers was the current president of the organization, Dr. Laryssa Kyj. A musical component of the program was provided by members of the Ukrainian male chorus Prometheus (Promytei). Many of those attending as guests shared their immigration stories with tablemates—an interesting array of sad and funny tales about adjusting to a strange land, learning a strange language and strange customs, journeys from poverty and uncertainty to security and prosperity, often with the assistance of the UUARC and/or other organizations that emerged and flourished in the community.

The fourth event in this collage pertains to another event held at the Ukrainian Educational and Cultural Center and was presented by Marie Duplak, owner and sole proprietor of Computo-print and an integral part of the team that helps produce *Our Life* magazine. A member at large of the UNWLA, she is also an active member of the Ukrainian community of Passaic, N.J., and beyond. What many of our readers probably do not know is that Ms. Duplak was born in Syanok, a Ukrainian town situated in a region that has endured heartbreak and conflict and subjugation by a neighboring power, in this case Poland. Since 1980 Ms. Duplak has served as president of the Passaic, N.J. branch of the Organization of Lemko Western Ukraine (ODLWU). She has also served as national president of ODLWU (1983–1999) and is the editor of the periodical *Lemkivshchyna*. Since 2000 Mrs. Duplak has served as executive secretary of the national Executive board of UCCA; she currently serves as president of the Passaic branch

of UCCA.

On October 16, the Philadelphia area Ukrainian Americans welcomed Ms. Duplak to the UECC as featured speaker on the subject of Lemkivshchyna, and specifically on the 75th anniversary of the mass eviction and deportation of the Ukrainians from their ancestral lands: Lemkivshchyna, Nadsyannya, Kholmshchyna, Pidlyashya and Northern Boykivshchyna. In a meticulously researched presentation, Ms. Duplak described the stages of deportation, which began in the fall of October 1944 and culminated in the infamous Aktsiya Wisla. The horrifying details of this episode in history included descriptions of military convoys, lack of food and medical care, people forcibly evicted from their homes and loaded into trucks or train cars, destruction of entire villages, executions, and other horrors that coincided with Soviet assaults and the destruction of Ukrainian people, their history and their culture. In some areas, the Soviets constructed dams that wiped out entire villages; in others, once independent farmers were forced to submit to collectivization and “reeducation” to obliterate “nationalist tendencies.”

Ms. Duplak’s presentation was followed and augmented by a documentary film produced by Studio Apostol. Titled *Deported Forever* the film includes an almost tender vignette—a conversation between a priest and two young Ukrainian women. The women tell the priest about their desire for spiritual comfort and guidance that has disappeared from their world; the priest promises to come to their village and provide what is lacking. The event also included a brief commentary about UPA and Taras Chuprynka by Osyp Roshka (former editor of the newspaper *Ameryka*), a display of books about Lemkivshchyna, and a light luncheon punctuated by numerous conversations about Ukraine, its history, its people and its current high profile in U.S. political news.

That evening, I was back at Fox Chase, at the Manor College library that is part of the educational complex of the Sisters of St. Basil the Great, this time to see an exhibit related to Ukrainian immigrants and to watch a film named *Baba Babee Skazala* (grandmother told grandmother). Created and directed by a young man named Matej B. Silecky and produced by an outfit called Kitsune Tale Productions LLC, it is a riveting film about the displaced persons camps populated by the thousands of Ukrainians who found themselves stateless and homeless at the end of World War II, people who had survived bombs, persecution, poverty, hunger and a multitude of disasters and did not know what life had in store

for them. This was an era of uncertainty and fear. Stalin’s Russia and America had been allies during the war, and Stalin was pressing the United States to send Ukrainians and others who came from lands now occupied and ruled by the USSR “home” to Mother Russia or its satellites. There was, in fact, something called Operation Keelhaul that was to be implemented specifically for this purpose—a plan for forcible “repatriation” of these people that the United States government had for all intents and purposes agreed to facilitate. Fortunately, many of the inmates of these camps were spared from this fate. (Note: I heard one explanation for this several years ago—it involves a story about a Ukrainian orphan raised by the Basilian nuns in Philadelphia. The orphan grew up, joined the American army and was assigned to General Eisenhower’s staff. He explained to Eisenhower that forcing the Ukrainian DPs to go back to the Soviet Union meant certain death for many of them, and Eisenhower, after hearing from other officers that people were committing suicide because that seemed a better option than repatriation, sent a message to President Truman stating that his soldiers would not be participating in this operation.)

The discussions following the film screening were riveting, the content steered by several people who had lived in the camps and remembered them. One subject that arose centered on the resilience of the camp inmates, and this sparked an interesting discussion on camp cultural and educational activities—choirs, language classes, etc., that were part of daily life. The discussion evolved into an analytical debate on whether the organizations and institutions the DPs created once they had emigrated to the United States and other free countries were shaped by the DP experience or simply the product of creative individuals who made things happen. For me, watching the film was an intensely personal experience—the camp featured most prominently was in Mittenwald, and that is where I was born. (Note: additional information about the film can be accessed at <https://kitsunetaleproductions.com/projects>.)

A couple of new adventures occurred on October 27 and began at the UECC with a meeting of members of UNWLA Branch 88. I attended the meeting as a guest—mostly a logistical move related to carpooling to an evening event in downtown Philadelphia. That event would bring me face-to-face with a friend from the past: Viktor (now Victor) Morozov.

I first met Viktor in Lviv in 1989, a month or two before the Chervona Ruta festival so beautifully described by Marta Zielyk in her article published in the October issue of *Our Life*. Morozov was the driving force behind Ne Zhurys, a group of singers who became a sensation in their own country and later in diaspora communities in the West. Their repertoire comprised political songs that mocked or lamented conditions in Ukraine; a musical condemnation of the Soviet system, it was a multifaceted collection of songs that ranged in tone from somber to mocking and covered a wide spectrum of themes that included the Chernobyl nuclear disaster, food shortages, Soviet indoctrination of children, and even a demand that the Ukrainian language be restored to the Ukrainian people. One universal favorite on the lighter side was a ditty about a mysterious shoe whose travels through the city of Lviv provoke awed speculation and unsuccessful attempts at apprehension.

To make a long story a little shorter, my Branch 88 friends and I arrived at our destination and joined the crowd that had arrived before us. When Morozov emerged from one of the side rooms, he was enthusiastically welcomed. The program ensued with the singer explaining how his musical career had begun: his days as a student, artistic collaborations with various poets whose works he put to music, outwitting the authorities while promoting Ukrainian lyrics and symbols that did not adhere to the requisite political standards, etc., weaving in fragments of songs to illustrate points made. Images (still and moving) on a screen behind Morozov illustrated and enhanced his narrative. Now and again he invited those present to sing along with him, an invitation many of us accepted, especially with the familiar “Lvivske Pyvo” (Lviv beer).

At the end of the program attendees had the opportunity to purchase CDs with some of Morozov’s recent work, get autographs, or simply chat. I felt a little nervous about reconnecting. Two decades had passed since the last time we met, and I wondered if he would even remember me. I didn’t want to come off as some annoying and pushy “groupie” so I brought an old photo of the two of us in a room that served as Ne Zhurys headquarters in Lviv as an icebreaker and gave it to him (I have

Народився Христос

Андрій Гарасевич

В заворожену даль відлітають окрилені тіні,
Клуби хмар голубих протинають проміння зорі.
В віфлеємськiм хліву, на пахучiм розстеленiм сiнi
Народився Христос. Каганець вже давно догорiв,
Але чеснiсть слiпуча змикала потомленi вiї —
I негайно побачили смертно-блiдi пастирi,
Начеб з ясел оцих, начеб з теплих обiймiв Марiї
Тихо сходило сонце. Високо-високо вгорi
Розпливалася стеля, крутилася в бiлому димi,
Розступалися хмари, відкрили лунку височiнь,
I з розкритого неба прибули стрункi херувими,
Щоб зложити йому свiй доземний, свiй низький поклiн.
Вiдчиняються дверi — вривається вiтер i простiр,
Вiдчиняються дверi — пурпура, пурпура горить!
Iз далеких країн три царi — три «вiтанi» гостi
Приклякають у порох, складають коштовнi дари,
Присягають на вiрнiсть... I блiдо всмихається Мати,
Пестить Сина свого i лелiє замрiянi снi,
А пiд схилом Голгофи регочать, готують
Розп’яття i горляють: «Розпни»!

a copy at home). Then we had a brief but pleasant chat about the bad old days and the better days, which included the Ne Zhurys concert at the UECC (that was followed by a party at my house) and a more recent solo appearance at the UECC a year or two ago.

P.S. Each of the events and institutions and individuals mentioned here is a poignant symbol of the Ukrainian identity that is such an integral part of the hromada life we sometimes take for granted, an incredibly strong unifying factor for those of us fortunate enough to be a part of it. The organizations and the people who inhabit this magical and interesting mosaic enrich our lives and connect us to one another in manifold ways. And it is this connectivity that provides us with a sense of belonging to something bigger than ourselves. It was a nice way to grow up, and it’s a nice way to grow old.

– tsc

Letter from a Reader

Dear Editors,

I was very disappointed that the important article about the work of WFUWO was in Ukrainian only. Many of my members in our English-speaking branch did not get the opportunity to learn more about the work of this organization. In fact there are many articles that are in Ukrainian, which we cannot read or reading them is too laborious. Of the 36 pages of this issue [October 2019], six full pages (one was the USPS Statement of Ownership page) and two almost half pages and one filler were in English. Even the notice about faster delivery was in Ukrainian only.

This appears to be a trend. I do not know how we can expect to keep or attract members of Ukrainian descent who do not speak or read Ukrainian to our organization. We just picked up a new member who is of Ukrainian descent who cannot read or speak Ukrainian and who is looking forward to receiving *Our Life*. Little does she know what disappointment is in store for her as she will only be able to look at the pictures. Your help is needed to effect a better balance of articles between Ukrainian and English. In fact, very important articles need to be in both languages.

- Nadia Jaworiw, President Branch 98

Response from the English-language editor

I received Ms. Jaworiw's letter from UNWLA President Marianna Zajac just as we were wrapping up the November issue of *Our Life* and beginning work on materials for the December issue. In one of those strange twists of fate, I had just finished tweaking a wonderful article submitted by Marianna Szczawinsky Crans (a frequent contributor), which addresses the subject of her own history of submitting articles to the magazine. I found Ms. Crans's article (see page 15) entertaining as well as informative and instructive. It is my sincere hope that it inspires other UNWLA members to take the leap and submit their own stories for publication. Bottom line is that we publish what we get and rely on our readers to submit articles. Consider this an open invitation. We welcome your stories, articles and comments and look forward to seeing more of them. A copy of our editorial guidelines follows. - tsc

Guidelines for Submitting Articles to Our Life

1. Please send each article as Word document attachment via email to unwlaourlife@gmail.com. Please DO NOT type your article into the body of your email or send as a PDF file.
 2. **Identify your work.** In the subject line of your email, please provide title or subject of the article you are submitting for publication and designate whether the article is in English or Ukrainian. (type in ENG or UKR to identify which). If applicable, include UNWLA Branch #.
 3. **The Only Time Spelling Really Counts.** We know a lot of people, but we do not know everyone and rely on our authors to provide correct spelling of first and last names of everyone mentioned in articles each time the names are mentioned. We don't like to guess which version is correct.
 4. **Deadlines.** Producing a bilingual monthly magazine is a complex matter that requires extensive cooperation and coordination between and among authors, photographers, editors, and Computoprint. Editing and layout take time and effort and it is for this reason that we set deadlines for materials to be published in any given month. Materials submitted later than the designated deadline wreak havoc on the production process and often create unnecessary additional work for all concerned. Please note that all materials (articles, photos, artwork) for any given issue of the magazine must be received by the editors by the 5th of the month preceding the month of publication. Materials received after this deadline may be bumped to the next issue.
- Last but not least:** Please do not send identical articles to *Our Life* and any other publication simultaneously as this constitutes a breach of professional courtesy. (In some cases, it is also illegal to do this as it may violate copyright laws.) If you feel the information you wrote about is important enough to share with a broader or different audience, write a separate and distinct article for each publication.

Writing Articles for *Our Life* Made Easy

by Marianna (Szczawinsky) Crans

After joining the UNWLA, I received my first copy of *Our Life* and was disappointed that it was all in Ukrainian and I could not read it. For a variety of reasons I never had the opportunity to keep up my Ukrainian language skills. To begin with, I was a toddler when we first immigrated to the United States and settled in NY State. Both of my parents had to work, so most of my early formative years were spent with the lady who babysat with me, a lady who did not speak Ukrainian. Moreover, my parents did not realize how easy it was for children to be bilingual and didn't push me to speak in their native language so I could acclimate better to our "new country." Finally, with money being tight, they opted to pay for a Catholic education for me, but this came with a trade-off because it meant they could not afford to send me to Ukrainian summer camp. Luckily, I could still understand some of the household Ukrainian I grew up with, and I honored our traditions and customs as my parents did. In fact, I joined the UNWLA for a related reason: to learn more about my culture, traditions, art forms and homeland, and boy did I learn a lot! Needless to say, when *Our Life* went bilingual, I was delighted because this meant I could finally read about other branches' activities and about the important work the UNWLA does for Ukraine and our Ukrainian Diaspora.

I never thought of myself as "a writer" even though I have always been able to write school-assigned compositions, book reports, term papers, etc., without too much trouble. Once I got going, the words would flow fairly easily, and I learned to edit and tweak my assignments before handing them in. The death of my beloved father was the catalyst for me to write my first article for *Our Life*. My story was about the importance of learning about our parents' trials and tribulations during WWII, when so many of our countrymen were subjugated under Soviet rule and were then displaced

and treated horribly by the Nazis. In this first article I wrote that learning and understanding what my father had endured and what spurred him to escape to freedom had opened my eyes to the strength of his convictions. Writing the article was also a way of working through my grief and honoring a simple man who did so much in his lifetime and achieved his hopes and dreams through hard work and perseverance.

After seeing my loving tribute to my father in print, I was hooked. Since then, I have written many more articles, and these have become a creative release for me. Most of them are about our UNWLA branch activities. Over the years, I realized that it was Tamara, the English-language editor of *Our Life*, who makes my stories look better in print! Tamara has become a close friend, and it was after a recent discussion with her (a discussion that focused on our mutual disappointment about not seeing more articles from other branches), we came to the conclusion that many of you, our UNWLA Sisters, hesitate to submit an article because you are under the impression that you cannot write well. To this I say "Nonsense!" Anyone can write, and most of us do it regularly without even thinking about it: letters, recipes, reports, summaries, etc. And if you think your writing skills are weak or lacking (as I first felt), I'll pass along the answer I got from Tamara the first time I mentioned this about my own writing: "That's why God made editors! We exist to help you to find the right words and still sound like you!"

So, in that spirit of exploration, I encourage YOU to try your hand at writing and submitting an article for OL (in Ukrainian or in English) and find a voice for your branch, your activities and your achievements. You may just surprise yourself and find that you enjoy sharing your stories with the rest of us! And if you keep at it, you'll find that each article or story becomes progressively easier to write!

Editor's Note: The author, a member of UNWLA Branch 95, is a frequent contributor who has also become a long-distance friend and phone buddy. I am touched and humbled by her description of me, but I hope that her words resonate with readers and encourage them to become writers. Meanwhile, **Merry Christmas!** My first present just arrived (not by sleigh or FedEx or Amazon but via email). Thanks, Marianna.

Між культурами: розмова з Вірляною Ткач про театр, поезію та переклад

Вірляна Ткач, вільна членкиня Союзу Українок Америки та художня керівниця мистецької групи «Яра», що діє при експериментальному театрі «Ля МаМа» у Нью Йорку, із радістю погодилася розповісти мені, що відбувається «поза сценою». Я живу у США недовго – лише три роки. Коли закінчила магістерську програму з фольклористики, переїхала з Північної Кароліни до Нью Йорку, найбільшого осередку української громади в США. Директор фольклорного відділу Департаменту культури штату Нью Йорк познайомив мене з Вірляною та «Ярою». Мене завжди цікавило використання української культури в експериментальних просторах. І, оскільки цього року «Яра» святкує своє 30-річчя, я вирішила дізнатися, чим саме займалась вона всі ці роки, що відчуває Вірляна, оглядаючись назад, і на які новинки чекати цього сезону.

Вірляно, найперше розкажіть трохи про те, як усе почалося.

Почну спочатку. Ми зачали «Яру» — Мистецьку Групу, або краще сказати – вона виникла природно, коли ми співпрацювали з акторами. Мені було цікаво зобразити українські теми в американському експериментальному театрі. Так, тоді були якісь українські п'єси, але таких, які можна було б ставити – не було.

Не було у Вашому доступі, чи в американському театрі їх не було?

Українського контенту не було – або щось про Україну, або щось на українську тему, що мене цікавило, і щоб по-англійськи. Але я також була дуже зацікавлена поезією. І можна сказати, що кожна наша постановка починається з вірша. З якогось вірша, в якому зацікавлена. І тоді певна тема виникає навколо нього, і тоді з'являються сцени, а наприкінці все виглядає, як п'єса; але починається з дуже інакшого матеріалу, не драматичного. Ми майже ніколи не починаємо з п'єси, і тільки одну п'єсу робили два рази, або сцену з однієї п'єси два рази – і це з «Лісової Пісні», що є, насправді, віршем Лесі Українки.

Ви шукали якісь українські п'єси, чи якийсь український матеріал, щоб його показати американському експериментальному театру? І де Ви знайшли це все?

Я мусила це сама робити... Ми сподівалися, що знайдемо переклади українських поезій, які ми можемо вжити. З першого нашого проекту, коли ми шукали переклади Тичини, Шевченка і Сквороди, я побачила, що жодні з тих перекладів не підходять. І це не означає, що вони добрі чи злі, але вони мали інші цілі, ніж те, що нам треба. Ми робимо переклади з одною метою – щоб англійська мова в цих віршах Шевченка звучала натурально в устах американських акторів. Щоб не треба було виправдовувати, чому вони так говорять дивно

(сміється). Тобто, то є мета наших перекладів – вона дуже специфічна. І щоб було на слух все зрозуміло. Наші переклади мають одну мету, і спектаклі – іншу. Наприклад, якщо у Тичини є якась алюзія до чогось у «Сонеті Октав», це мусить бути або явно зрозумілим, або ми додаємо щось, що вияснює ситуацію. Так що наші п'єси є, можна сказати, поясненням контексту для тої поезії, яка є основою вистави.

Тобто, якщо у п'єсі описуються якісь українські реалії, то Ви їх адаптуєте до американських, щоб вони були зрозумілими американському глядачеві. Так?

(Пауза) Так і ні. Не те, що я адаптую їх до американських реалій. Але, або вони робляться загальносвітовими та зрозумілими, або ми їх не вживаємо. Це якщо коротко. І я думаю, що є дуже великі твори в українській поезії, які підходять для цього, але є й також багато творів, які неможливо адаптувати, які є дуже добрі, але нехай хтось інший їх робить деінде. Наприклад, коли я вперше прочитала «Кобзар» Тараса Шевченка у 1990-му р. і задумала вжити вірші у нашій першій постановці, то зрозуміла: я могла вжити тільки кілька віршів, які є досить загальні, специфічні і цілком різючі. Це і «За сонцем хмаронька пливе», і «І небо невмите» — сильні вірші, вони дуже універсальні. За що я завдячую нашим акторам – як ми читаємо матеріал, що я пропоную, я відразу бачу, чи вони розуміють його, чи ні. Тому вони є моєю першою аудиторією для наших перекладів і нашого матеріалу. Бо якщо вони не зрозуміють – то ніхто з глядачів не зможе зрозуміти. Наприклад, «Гамалія» — дуже гарний вірш, але там стільки треба пояснювати комусь з не українців про історію, героїв! Я не можу уявити, як це реалізувати. І спеціальна наша мета – це зробити візуально цікавою якусь універсальну річ. То є одна справа. Але, в той самий час – і це я почала

помічати не так давно – мене дуже цікавлять люди, які існують між культурами. Це, певною мірою, є моя «ситуація». Я є американка, яка говорила по-українськи вдома в Ньюарку. Але це моя реальність: я весь час жила у двох культурах – на вулиці та вдома, або в школі та у «Пласті». Так що ця «ситуація міжкультурності» мене дуже цікавила, бо вона мені рідна, я це дуже близько сприймаю. Наприклад, такі історії, як поїздка сліпого Василя Єрошенка до Японії. Він не знав, що люди сидять на землі, їдять патичками та мають паперові стіни. Як він приїхав до Японії, він усього цього мусив навчитися, хоч і був спілим. Як він це робив? Його історія для мене є дуже цікавою. Бо коли я сама була в Японії, я ні-чо-гі-сінь-ко не розуміла. Я могла бачити, але я не вміла читати, навіть букви прочитати не можу по-японськи. Там навіть поняття такого немає, як букви, є тільки склади. Цього всього потрібно навчитись. І тому те, як він став першим чужоземцем, хто писав по-японськи і був надрукований – це є феноменальна річ. Отака людина мене цікавить. Або капітан Джон Сміт, який був одним із перших поселенців в Америці.

Ми всі знаємо історію Покахонтас. Але в автобіографії Сміта перші дві частини – про його подорожі та пригоди у Східній Європі. Він згадує і Луцьк, і Галич, і Коломию! Його взяли в полон до Османської імперії та продали як раба. Але одна жінка допомогла Сміту втекти зі Стамбула. І Покахонтас була не єдиною закоханою в нього – ця історія повторювалася дуже часто в його житті. Сміт також був захоплений жінкою в Коломій! (Сміється). І чоловік, який допомагав йому будувати кораблі, також був з Коломій. У це важко повірити, бо в Коломій моря немає. Але там, певне, були теслі та майстри по дереву, які йому підходили. Це не є історія, про яку ми часто чуємо – ні в Америці, ні в Україні. Але це є «міжкультурна» історія, яка мене дуже цікавить.

Мені здається, ця тема «міжкультурності» є близькою для багатьох американців – і для нових, і для старих емігрантів. Напевне, у Ваших спектаклях кожен щось може знайти для себе. Неважливо, має він українське коріння, чи ні.

Так, то і є наша мета – знайти нові теми та зобразити їх драматично й візуально. Мене дуже цікавить візуальний театр і поезія. Я багато співпрацюю з поетами. Наприклад, капітана Джона Сміта грав, власне, Боб Голман – один із найвідоміших американських

поетів. Зараз ми з ним співпрацюємо у новому проєкті про дуже цікаву особу, яка також була «міжкультурною» – це Давид Бурлюк, який виріс на Півдні України, але також є знаний як батько російського футуризму, що дуже вплинув на Маяковського та сформував його як поета. І в той самий час він виступав по всьому Сибіру, в Японії виступав, а тоді в Нью Йорку. А з 1920-х по 1960-ті рр. він жив в Америці. І то є також дуже цікава історія.

Можливо, на завершення, поговоримо про 30-річчя мистецької групи «Яра», яке Ви святкуватимете цього сезону. Я впевнена, що Ви мали надзвичайну кількість різних проєктів. Які з них Вам найбільше запам'яталися? Який досвід Ви здобули за ці 30 років?

Ми робимо дуже різні проєкти. Ми робимодесь одну велику постановку на рік; загалом зробили 35. Але ми також робимо дуже багато справ. Наприклад, цього року завершилася довга співпраця з Сергієм Жаданом, і наприкінці ми видали книжку його поезій.

С. Жадан і В. Ткач.

Також я привезу «Нову Оперу» із оперою «GAZ», яку я створила разом з композиторами Романом Григорівим та Іллею Разумейком. Нас на це надихнула постановка Леся Курбаса п'єси німецького експресіоніста Георга Кайзера, написана рівно 100 років тому, у 1919-му р. Вистави відбудуться 19-го, 20-го та 22-го грудня цього року у театрі «Ля МаМа». Це буде надзвичайна опера. Вона є дуже експериментальна; там надзвичайна, дуже модерна музика, і сама вистава захоплива. А тим людям, яким більше подобаються традиційні речі, напевне, буде ближче «Коляда», яка відбудеться 6-го та 7-го грудня в Українському музеї та 8-го грудня у Філадельфії. Але ми також

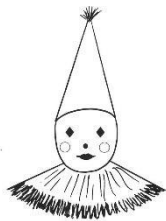
робимо спільний проєкт *Колядників і Нової Оперу*. Щоразу, як ми привозимо гуцулів, ми маємо спільний проєкт: робимо «Вертеп», вживаючи текст Галаганівського вертепу XVIII ст., але подаємо його інакше. Цього разу ми робимо «Коляду на Марсі». Нині ми шукаємо фонди та надіємось на підтримку українцями цих проєктів. Це є дуже важливо, щоб до нас долучилися всі наші донори — маленькими чи великими внесками.

Це була приємна та жива розмова з Вірляною за чашкою чаю у неї на кухні. Я вкотре впевнилась, що українська культура, традиційна й модерна, є актуальною та має попит серед американської аудиторії. Культурна дипломатія в дії — це коли можна запросити свого друга-американця в Нью Йорку на українську виставу і знати, що він усе зрозуміє.

Розмову вела Ірина Волошина.

Павучки з горіхів

Наближаються Різдвяні свята, а з ними різні проблеми, вирішення яких часто залежить великою мірою від жінок, особливо молодих матерів, а це: які різдвяні традиції треба обов'язково зберігати й передавати дітям, а котрі можна й знехтувати з різних причин.

Хочу звернути увагу на одну зрідка згадувану, але дуже гарну, традицію-звичай — виготовлення прикрас на ялинку. Ця традиція, хоч не дуже давня, занепадає. Очевидно, що легше піти до крамниці та накупити скляних і пластикових прикрас.

Але як приємно дітям бачити на ялинці паперові «ланцюги», кошечки, позолочені горішки чи якісь інші прикраси, які ви або вони самі зробили!

Союз Українок Америки та Український Музей у Нью Йорку ще в 1982-му р. видали англійською мовою добре ілюстровану брошуру «How To Make Christmas Tree Ornaments», уложену пок. Анастасією Смеречинською. Дуже добрі пояснювальні рисунки зробила пок. Гануся Рогожа. Усі прикраси в тій брошурі такі самі, які пам'ятаю зі свого дитинства в Україні.

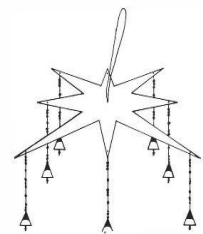
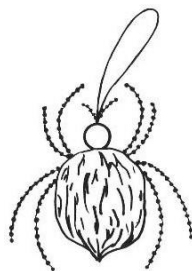
Звичай перед Святами виготовляти з дітьми прикраси на ялинку можна легко відновити та зробити родинною традицією, бо він дуже приємний. (А як захоплюються і гарно роблять ті прикраси чоловіки, ви б не повірили!)

Пригадую часи, коли я виростала у малому містечку в Україні. Як гарно було тоді, коли десь за тиждень перед Різдом старший брат ліз по драбині на горище і обережно зносив звідти коробки з-під черевиків. У тих коробках цілий рік зберігалися наші ялинкові прикраси.

Скляні баньки (тепер кажуть *кульки*) і пташки були старанно загорнуті в тоненький папір «бібулку» (tissue). Прикраси з картону, обліплені блискучим різнокольоровим папером («позліткою») і прикрашені кораликами (бісером), були в іншій коробці, а ще окремо були коробки з різними паперовими ланцюгами, ангеликами, козаками, паяцями... Усе це треба було перевірити (бо горище, якщо туди не заходить кіт, полюбляють мишки), щось поправити, а дещо й викинути. І завжди кожного року треба було зробити декілька нових прикрас. Добре пам'ятаю ті вечори, коли при світлі нафтової лампи мама і брат (я тільки допомагала, бо це була дуже марудна робота) робили прекрасні «каруселі», які на ялинці, коли від свічечок нагрівалося повітря, злегка крутилися.

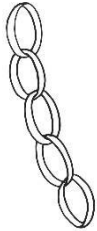
А в наступні вечори я, зазвичай, перебувала у своєї приятельки Галі, яка жила за дві хати. У Галі були старші сестри, які розклали на столі цілу гору прекрасних «бібулок» (tissue), «кораликів», золотих маленьких зірочок і те, чого вже ніде не продають — маленькі з лискучого паперу «головки» ангеликів, які чіпляли до виготовленого з «гуфрованого» (сере) білого паперу низу.

Мама Галі поважно ставилась до нашої роботи і постійно приносила свіжий клей (борошно, розведене водою), бо він дуже скоро засихав. Сестри Галі робили і каруселі, і кубики, з яких звисали ланцюжки з кораликами, і козаків у шароварах, і павучків зі шкаралупи волоських горіхів, і кловнів з «видутих» яєчок, і ще багато всього!

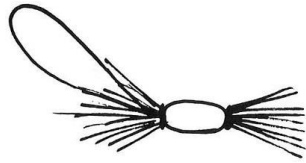

Ми з Галею були ще малі і могли робити тільки простий ланцюг й «помадки». Для ланцюга нарізували тоненькі й короткі пасочки різних кольорів блискучого паперу та, зачіплювали один пасочок за другий, зліплювали кінці.

«Помадки» — слово польського походження, це назва завернутої в папірчик цукерки чи шоколадки. Але в Галиній родині, де було «туго» з грішми, ми робили ті «помадки», вживаючи шматочки цукру, при тому завжди один чи два шматочки з'їдали самі. Цукерку треба було обгорнути «бібулкою», міцно зав'язати кінці (приблизно один інч від краю) ниткою або гарним шнурочком, тоді ті кінці дрібненько порізати, розбурхати — і все!

Одного разу, в Нью Йорку, коли мої внуки були ще малі, син пішов на якесь засідання, а внуків залишив на кілька годин у мене. Я зажурилась: чим їх забавляти, чим їх зацікавити?! (IPhones тоді ще не було.) Але оскільки то було за

кілька тижнів до Різдва, мені спало на думку зробити з ними щось на ялинку, скажімо простенькі ланцюги! Посадила я їх коло столу, дала ножиці, різний блискучий папір, який завжди маю для пакування дарунків, і «правдивий» клей. Кортіло зробити клей з борошна, але передумала. Хлопці захопились роботою, а коли прийшов син, то внуки хвалились ланцюгами та сперечались, чий довший... Спробуйте у своїй родині запровадити чи відновити цей звичай виготовлення прикрас.

В Українському Музеї в Нью Йорку кожного року в останні місяці року пластунки з куреня «Верховинки» проводять курс виготовлення традиційних прикрас на ялинку. А на вході в Музей після того ставлять високу ялинку, прибрану вручну зробленими традиційними прикрасами. Може, запишусь на ті курси наступного року, бо моєю мрією завжди було навчитись робити «їжачків». Кажуть же, що вчитись ніколи не запізно.

Олександра Юзенів, 83-й Відділ СУА.

Різдво у мамі

Ольга Халепа

Я б пішла
На Різдво до мамі,
Поїла б у неї
Смачної куті,
Слобожанської: з рисом,
Узваром, грушками,
А вона б із газет
Почитала статті,
Пригадали би родичів,
Перебрали світлини,
Пожалілися б, «тайно»,
На заміжнє життя.
Вона б слухала все,
Знову й знов, без упину,
Все хвалила б мене,
За мої здобуття.

Желатиновий солод,
Застиглий — онукам,
А для мене «заначка»:
«Купи собі щось»,
А про те, що на ліки
Йй треба — ні звуку:
«Аби в тебе все, доця,
Найліпше велось».
Посміється з сусідки,
Пожартує зі мною,
Як дитині, в кишеню
Цукерок наб'є...
Я б пішла на Різдво,
Та тією весною,
Мама спати лягла
Та уже не встає...

РІЗДВЯНЕ ВІНШУВАННЯ ВІД ВУЙКА ІВАНА

У «Нашому житті» за грудень 2019-го року я прочитала дуже душевну статтю внучки про свого дідуся Василя Палідвора у дописі Марти Зелік «Мій дідуньо – «Святий Миколай» Вона навіяла спогади про моє рідне село Гринівці Тлумацького р-ну і його людей. Особливо припали до душі дідусеві спогади про виступи на сцені... Мені на якусь мить здалося, що я в Україні й читаю у газеті теплі і сердечні розповіді про добрих і щирих людей. Дякую автору за допис. Він надихнув мене на це «Різдвяне віншування...»

І. Татарин і Н. Слободян
— Байдюк.

Коли надходить пора Різдва, в голові все рояться старі згадки про Коляду вдома — у Гринівцях... Передувало тому всьому дійству непочатий край роботи: прибрати хату, причепурити ялинку, пристарати пишного дідуха, напекти й наварити, обійти худібку в стайні, пригостивши її не скупим кавалком білого хліба, запросити на цвинтарі всіх померлих з родини на Святвечір, бо так заведено у нашому селі. А потім, звільнившись від усіх тих клопотів, виглядати з вікна вуйка Івана, який розпочне Різдво своїм поважним віншуванням: «У світлий день Різдва Христового — божого дитяти, А ми — браття-українці, йдемо Христа витати!» Ця добра традиція віншування нашого лагідного сусіда Івана Татарина давно перейшла в народну прикмету в нашій хаті. Чим скоріше прийде до нас вуйко Іван на Коляд, тим кращий буде рік! Як я любила слухати його віншування з року в рік, бо говорив він так розважно, як дід Панас з «На добраніч, діти». А ще до кожного свята вуйко Іван мав свій невеличкий, ніким не писаний, сценарій з гриновецькими приповідками, де кожне слово було доречне й хотілося його запам'ятати. А мене в такий момент свербів язик спитатися у нашого сусіда: нащо він вчився і закінчував сільськогосподарську академію у самій столиці, а не якусь там акторську?!

Перед очима промайнув не так давній кадр: прибіг одного сполуденка до нас вуйко Іван позичити татового старого ровера «Україна», аби зробити «об'їзд» своїх ровесників та організувати зустріч випускників! У нашого сусіда очі горіли дивним блиском, за яким він уже уявляв, як то все буде. Одним словом, у вуйка Івана був готовий сценарій, а мені, молодій, чомусь здавалося, що з тої зустрічі і так ніц не вийде, бо не в кожного Івана та й однака гадка... Але ті гуморески, що він мав казати там, на зустрічі випускників сільської школи, не пропали даремно: їх люб'язно дебютували у нашій хаті! А далі був Поливаний Понеділок, і якби не вуйко Іван, то я би і не знала, що такий Понеділок взагалі є, а так — ще й була кроплена Великодньою водицею під щедрю вуйкову примовку. Трохи згодом ми вже разом веснували на городі. Картопля ніби сама з мішків вискакувала, а робота кипіла під супровід вуйкових гуморесок.

Окрім них у чоловіка було ще й інше захоплення — футбол. І то було не на жарт! Той футбол, правда, мені деколи так шпетив. Бо у вуйка Івана не робив старий телевізор, а це віщувало, що матч, хоч-не-хоч, «проходив» у нас вдома, де ніколи не було футболістів, та ще й, як на біду, чомусь саме в цей час на іншому каналі був концерт Тото Кутуньо! Але сусідове: «Славайсу Христу!» з порога кардинально міняло усі наші плани...

Ми часто запрошували Івана на обід, бо так, як він, ніхто не вмів прихвалювати страви, а деколи, ще й якась гриновецька латканка до капусти, чи до борщу йому вихоплювалася. І так то йому пасувало, як його бронзовий костюм і вишивана краватка, які він вбирив лише до церкви. А ще Іван мав особливу рису, притаманну лише йому одному: він не вмів відмовити ні в чому — ні в помочі, ні в добромому слові, ні у виступі на сцені! Тож коли утворився наш фольклорний колектив «Розмай» у селі, то я подумала, що за нього можу бути спокійна! На сцені він, як пиріг у маслі! А для себе я зрозуміла, що наш Іван Татарин — то не лише гриновецький Павло Глазовий, а ще й свій Богдан Ступка! І нікому не розгадати талант цього дивного у своїй непомірній простоті та невдаваній щирості чоловіка, що є високовченим і усіяко обдарованим від Бога.

...Гей, вуйку Іване, чи вчуєте мене?! Христос ся Рождає! Чи не забули Ви завіншувати в моїй хаті?! Бо який то буде Новий рік без Вас та без Вашого доброго слова!?

Наталія Слободян — Байдюк, Брансбург, США.

ЗМІСТ LXXVI РІЧНИКА — 2019

XXXII Конвенція Союзу Українок Америки
Оголошення про XXXII Конвенцію СУА. 6:6.

Благодійність

Стипендійна Акція СУА. 1:26; 3:24; 4:20; 5:28;
6:27; 7 — 8:27; 9:24; 10:28; 11:23;
Допомога жертвам війни Гідності. 1:29; 2:24;
5:28; 6:28; 7 — 8:27; 11:26; 12:27.
Пресовий фонд. 1:29; 2:25; 5:29; 6:28; 7 — 8:28;
9:32; 11:26; 12:27.
Суспільна опіка. 1:29; 2:25; 5:29; 7 — 8:28; 9:32;
11:26.
Фонд бабусь. 1:29; 2:25; 5:29; 7 — 8:28; 9:32.
Фонд допомоги сиротам. 2:25; 7 — 8:28.
Фонд Духовного розвитку України. 7 — 8:28;
9:32; 12:27.
Фонд «Майбутнє України». 7 — 8:28.
Тривалий фонд СУА з Жіночих студій. 5:29; 7 —
8:28; 9:32; 11:26.
Допомога тим, хто живе на березі Азовського
моря. 2:25.
Український музей у Нью Йорку. 1:28.

Вісті з Головної Управи СУА

Маріяна Заяць, голова СУА. Ділимося
вістками та думками. 1:2; 2:2; 3:2; 4:2; 5:2;
6:2; 7 — 8:2; 9:2; 10:2; 11:2; 12:1.
СУА створює Фонд на Підтримку Духовного
Розвитку України. 4:9.
Лариса Тополя. Річне засідання Головної
Управи СУА. 5:13.
Ліда Яхницька. Сила українських жінок. 11:4.

Вісті зі СФУЖО

Марта Кебало. Вісті зі СФУЖО. 1:4
Лідія Слиз. «Ідімо вперед назустріч спільній
меті!» Щоденник XI Конгресу СФУЖО. 1:7.
Вісті СФУЖО. 3:4; 4:8.
Марта Кебало. Вісті СФУЖО. 5:4.

Вітання та слова вдячності

Ірина Станкевич. Лист союзнякам. 2:20.
Вітання з Великоднем. 4:1.
Лариса Тополя. Благодійність, що повертається
радістю. 4:14.
Валентина Семчук. Ваша праця — проміння
сонця... 10:7.
Благодійність повертається вдячністю. 11:30.

Діяльність відділів СУА

64-й Відділ. *Наталка Соневицька, Лариса
Тополя*. 64 роки 64-му Відділу СУА. 2:6.
101-й Відділ. *Марія Щерб'юк*. 101-му Відділу
СУА імені Ліни Костенко — 5 років! 2:28.

137-й Відділ. *Орися Сорока*. Конкурс «Міс
Українка Нью Джерсі». Чи підтримають
ініціативу відділи інших штатів? 2:29.
54-й Відділ. *Дарія Новаківська Лисий*. 54-й
Відділ СУА ім. 500 Героїнь Кінгрі
Вільмінгтон. Доповідь на святкуванні 60-
ліття відділу. 3:20.
96-й Відділ. *Марта Квітковська, Ірена Пет-
ріна*. Ювілей 96-го Відділу в Детройті. 3:21.
83-й Відділ. *Олександра Юзенів*. Щедрий вечір
у 83-му Відділі СУА в Нью Йорку. 3:29.
73-й Відділ. *Ірина Дудко*. Вишивані вечорниці у
Бріджпорт, Коннектикут. 3:32.
83-й Відділ. *Люба Штанська*. Загальні збори
83-го Відділу СУА, Округа Нью Йорк. 4:30.
56-й Відділ. *Віра Бондарук*. «Вишивана забава»
в Норт Порті, Флорида. 4:31.
21-й Відділ. *Надія Семчук*. Шевченківська
весна. 5:30.
12-й Відділ. *Надія Дейчаківська*. Загальні збори
і дещо з діяльності 12-го Відділу СУА,
Клівленд, Округа Огайо. 5:31.
65-й Відділ. *Оксана Кузишин*. 65-й Відділ СУА в
Нью Бронсвик омолоджується. 6:30.
111-й Відділ. *Люда Вусик*. Писанка-фестиваль у
Лос Анджелесі. 6:31.
76-й Відділ. *Наталя Шморон*. Солодка тарілка
до Великодня. 6:32.
139-й Відділ. *Таня Носаль, Олена Шараварник*.
Святкування Дня матері 139-м Відділом
СУА. 7 — 8:28.
125-й Відділ. *Надія Бурмака*. 43-й Український
фестиваль Церкви святого Юра — для єд-
нання українців Нью Йорку. 7 — 8:30.
124-й Відділ. *Ірина Караван*. Відлуння Коляди.
7 — 8:32.
34-й Відділ. *Уляна Омеціньська*. Загальні збори
34-го Відділу СУА, Коговз, Нью Йорк. 9:25.
106-й Відділ. *Мелянія М. Кузьма*. Діяльність
106-го Відділу СУА, Гартфорд, Коннектикут.
9:31.
21-й Відділ. *Надія Семчук*. «Україна — свята і
єдина». 10:29.
21-й Відділ. *Лариса Тополя*. Вручення нагород
переможцям 4-го Міжнародного Конкурсу-
2019 «Шевченко єднає народи». 12:30.
21-й Відділ. Благодійність повертається вдяч-
ністю. 12:32.
83-й Відділ. Благодійність повертається вдяч-
ністю. 12:32.
Діяльність округ СУА
Олена Немелівська. День Союзняки Округи
СУА Нью Йорк. 1:32.

Окружний з'їзд СУА Нью Йорку. 4:25.
Людмила Браташук. Щорічний традиційний
Пікнік в Окрузі СУА Нова Англія. 10:31.

Дописи з України. Новини Союзу Українок
Галина Волощук. Школа шляхетних українок
відчинила двері. 1:36.

Олександр Горобець. Запрошуємо на
реконструкцію весілля. 7 — 8:4, 19.

Наталія Гнатюк. Україна приймала Асамблею
Європейського Центру Міжнародної Ради
Жінок. 9:4.

Валентина Шемчук. Меморіальна дошка
Олені Пчілці. 11:21.

Валентина Шемчук. Полтавці вклонилися
Героям Іловайська. 11:21.

Зміст LXXVII річника — 2019. 12:21.

Історичні постаті

Лариса Дармохвал. «Огню іскра великого —
тліє, не вгасає». 3:15.

Наталія Байдюк-Слободян. Я люблю
дивлятися в Його обличчя. 4:16.

Олександра Юзенів. Анна Ярославна. 9:6.

Ольга Кулик (Гнатюк). Володимир Озаркевич —
культурно-громадський діяч, священник. 10:8.

Настанови для дописувачів

Настанови для дописувачів. 3:30; 6:36; 9:22; 10:27.

Наша сучасниця

Наталія Слободян. Гринівецька примадонна
баба Марія. 1:20.

Ольга Савчук. «Люба це напевно зробить. І
Люба робила!!!». 2:17.

Аліна Акуленко. Вона придумала собі Україну.
3:19.

Вона була серед перших. Олена Лотоцька. 5:7.

Марія Щерб'юк. Пані Любомирі Шереметі —
100! 5:20.

Марта Кічоровська Кебало. Незабутня Пані
Еля. 6:9.

Любов Дмитришин-Часто. «Живіть щасливо
на рідній землі». 6:22.

Наталія Байдюк-Слободян. Перший березень
без Ірини Свйонтек. 6:25.

Наша обкладинка

Райса Лиша. Богородиця з дитям. Ілюстрація
до поезії «Діво Маріє» зі збірки «Зірнула
зірниця». 1 (1:36).

Дарія Гулак-Кульчицька. Пресвята Діва з
Дитятком. 2 (2:23).

Правдоподібно мистець *Михайло Бойчук*.
Шевченківське свято. 3 (3:18).

Ореста Шепарович. Батьківщина. 4.

Наталія Мейсон Гавдяк. Японські ірисси. 5 (5:12).

Мая Гаюк. Двокамерне цвітіння (диптих). 6 (6:11).

Христина (Головчак) Дебаррі. Галузка калини.
7 — 8 (7 — 8:8).

Василь Григорович Кричевський. Зображення
герба УНР, затвердженого Українською
Центральною Радою 12-го лютого 1918-го р.
9.

Христина (Навроцька) Кудрик. Майдан 2014.
10 (10: 6).

Роксоляна Лучаковська Армстронг. Голодомор
2 (братська могила). 11 (11:14).

Наше харчування. 2:36; 4:36; 5:36; 7 — 8:36;
9:36; 11:36.

Нашим дітям

Оповідання, казки:

Леся Храплива-Щур. Різдвяна казка. 1:34.

Наталія Забіла. Зайчикова хатка. 3:34.

Леся Храплива-Щур. Писанки Оксанки. 4:34.

Притча про Ангела. 5:34.

Надія Красоткіна. Казка про дівчинку і
метелика. 6:34.

Легенда про жінку і трьох синів. 7 — 8:34.

Грицько Бойко. Хлопчик Ох. 10:34.

Микола Трублаїні. Казка про дівчинку
Наталочку та сріблясту рибку. 11:34.

Олег Буцень. Помічниця. 11:34.

Юлія Смаль. Різдвяні пригоди. 12:34.

Вірші:

Ганна Чубач. Коляда. 1:35.

Тетяна Малахова. Лічилка. 2:34.

Світлана Кузьменко. Мамин день. 5:35.

Одарка Бродгед-Криштанович. Для матусів. 5:35.

Вадим Крищенко. Вишиванка. 5:35.

Галина Малик. Хустка. 5:35.

Олександр Олесь. Прапор. 7 — 8:34.

Ганна Чубач. Прапор нашої країни. 7 — 8:35.

Володимир Слепцов. Очікує Тетянка на
вересень. 9:35.

Загадки, завдання, забави:

Загадки про цифри. 2:35.

Розмалюй Зайчика та Півника. 3:35.

Допоможи Зайчику дійти до писанок і
розфарбувати писанку. 4:35.

Розмалюй прапор і державний герб України.
7 — 8:34.

Розгадай кросворд. 7 — 8:35.

Осінні загадки. 9:34.

Некрологи

Лідія Слїж. Ярослава Парохоняк-Рубель. 1:25.

Посмертна згадка (Марія Качунь). 3:25.

Ольга Воляник. Світлій пам'яті Марійки
Борковської. 6:24.

Рома Шуган. Уляна Ганущак. 12:36.

Новини УКУ та Центру СУА з жіночих студій
Ірина Наумець. Як нести мир посеред насилля та війни. 1:16.
Ірина Нуамець. Жінка, яка була собі ціллю. 3:7.
Галина Теслюк. Новини Центру СУА з жіночих студій. 5:18.

Поезії

Олена Пчілка. Снігова баба. 1:5.
Василь Симоненко. Пророцтво 17-го року. 1:13.
Василь Стус – Вірші. 1:14.
Павло Тичина. Пам'яті тридцяти. 1:27.
Тетяна МакКой. Різдвяні Святки. 1:29.
Ярка Богач. Спідниця. 2: 22.
Анастасія Сорока. Ніякий ти не брат мені! 3:6.
Тетяна МакКой. На порозі весни. 3:18.
Любов Дмитришин. Душа моя зосталась. 3:25.
Г. Маняко. Писанка. 4:3.
Тарас Петриненко. Чорнобильська зона. 4:17.
Галина Потопляк. Мамо, хто це вишивав. 5:3.
Ярка Богач. Більш не співає... 6:20.
Людмила Степанишена. Про Тата. 6:21.
Михайло Шевченко. Підземний перехід. 6:28.
Любов Дмитришин. Відчуття. 7 – 8:25.
Людмила Шостацька. Ціна Незалежності. 9:13.
Ольга Медуніця. Україно моя неозора. 9:17.
Огнева Інелла. Я бачила, вони ішли за руку. 10:17.
Тетяна Малахова. Мамі українського героя. 10:30.
Оксана Садовська. Летять лелеки над моєю хатою. 11:16.
Василь Стус. Поезії. 11:25.
Ольга Халепа. Різдво у мами. 12:19.

Розвідки. Публікації

Христина Бондарева. Соціальна пам'ять діаспори. 1:18.
Іванна Черчович. Жіноча освіта в Україні: історичний огляд (ч.2). 1:22.
Наталія Байдюк-Слободян. Сумний Святий Вечір. 2:16.
Олександр Мацука. Про рідну мову і «язик» імперії. 2:19.
Василь Симоненко. Вино з троянд. 2:21.
Оксана Теодорович. Лемківський спомин. 2:23.
Олександра Юзенів. Нюрнберг. 4:21.
Любов Дмитришин-Часто. «Відщепенці». 4:23.
Аліна Акуленко. Про котики. 4:27.
Говоримо красиво. Українські слова, які надихнуть. 4:29.
Олександра Юзенів. Вишивка. 5:19.
Тетяна Беценко. «Неправильні» чи споконвічно народні слова в українських думках? 5:21.
Наталка Соневицька. Моя перша опера. 5:27.
Мирослава Сіра. Щоденник емігрантки. Ч.1. 6:4.
Аліна Акуленко. Про мову, яка годує. 6:26.

Мирослава Сіра. Щоденник емігрантки. Ч.2. 7 – 8:13.
Лариса Залеська Онишкевич. Відкрите освічення Віри Вовк. 7 – 8:24.
Василь Лизанчук. Про Київську митрополію. 9:8.
Свирид Панасович. Чарівні українські столи. 9:19.
Аліна Акуленко. Про рибку й вудку. 9:20.
Лярісса Пенцак. Добре жити в «Українському селі». 9:21.
Павло Гінтов. «Повертаючи собі власну історію...» 10:11.
Аліна Акуленко. Про закони не сперечаються, їх виконують. 10:12.
Любов Сердунич. Вітаймось по-українському! 10:18.
Наталія Слободян – Байдюк. Світлій пам'яті синьйори Марії або «Чого варті італійські заробітки?» 10:21.
Любов Дмитришин-Часто. Справедливість. 10:25.
Олександра Юзенів. Наші діти і внуки. 11:22.
Михайло Кухар. Вісім речей, які в Україні кращі, ніж в Європі. 11:26.
Орися Сорока. Інтерв'ю з протоієреєм Володимиром Вакінім. 12:5.
Ірина Волошина. Між культурами: розмова з Вірляною Ткач про театр, поезію, переклад. 12:16.
Олександра Юзенів. Павучки з горіхів. 12:18.
Наталія Байдюк-Слободян. Різдвяне віншування від вуйка Івана. 12:20.

Слідами наших публікацій
Ася Гумецька. Гідний представник національного відродження. 1:13.
Люба Шатанська. Слідами наших публікацій 2:8.
Оксана Шараневич. Заповіти Тараса Шевченка. 4:18.

Сторінка для батьків
Бруно Феррера. Заповіді для батька. 3:23.
Виховання дітей – це складно? 4:32.
Омельян Вишневецький. Ціннісні засади української родини. 5:25.
Аліна Акуленко. Що таке дім? 7 – 8:11.
Поради Василя Стуса синові. 9:23.

Сторінка редактора Л. Тополі
Січень. Увіковіченні Різдвом. 1:1.
Лютий. «Сором – хилитися і долі коритися». 2:1.
Березень. Чотирнадцятий день весни чотирнадцятого року. 3:1.
Травень. Материнський образ України постає у її Героях. 5:1.
Червень. Пісня, обірвана кулею. 6:1.
Липень - серпень. Символи, що об'єднують. 7 - 8:1.
Вересень. «А найбільша між ними – Любов». 9:1.
Жовтень. Та, що живе в кутиках губ. 10:1.

Листопад. Світ визнає, якщо Україна пам'ятає. 11:1.

Цей день в історії

Нам 75 років! 2:3.

Тетяна Малахова. «А наші хлопці на війні». Дебальцівський котел. 2:8.

Михайло Вербицький. 3:3.

Дарія Волощук. Тарас Шевченко у нашому серці. 3:5.

Надія Дейчаківська. З нагоди 75-річчя журналу. 4:15.

Аліна Акуленко. Програма «Мати». 5:24.

Святослав Левицький. 75 років масової еміграції з України на Захід. 6:4.

Олександра Юзенів. День Батька. 6:20.

День Конституції України. 6:21.

Аліна Акуленко. Богдан-Ігор Антонич. Пророки крізь асфальт. 7 – 8:12.

Наталія Тихолоз. Святкуємо народини Генія. 7 – 8:17.

Олександра Юзенів. Такий загадковий Місяць. 10:19.

9-го листопада — День української писемності та мови. 11:7.

Катерина Мотрич. Молитва за убієнних голодом. 11:10.

Лариса Тополя. Алла Горська: квітка на вулкані. 11:17.

Тамара Кучерова. Основоположник української літературної мови. 11:24.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXXV – 2019

Art and Culture

A Festival of Cultures (T. Blanco) 11:28

Speaking of Embroidery (N. Gawdiak) 7-8:5

Our Life Front covers and artists

Bicameral Blossom (Maya Hayuk) 6:17

Christmas (P. Lopata) 12:38

Coat of Arms of Ukrainian National Republic (Vasyl H. Krychevsky) 9:1

Holodomor 2: Mass Grave (R. Luczakowsky Armstrong) 11:14

Homeland (Oresta Szeparowycz) 4:17

Japanese Irises (Natalie Mason Gawdiak) 5:12

Kalyna Branch (C. Debarry) 7-8:8

Maidan (C. Kudryk) 10:30

Shevchenko Day (M. Boichuk) 3:28

Virgin and Child (R. Lysha) 1:1

Virgin and Child (D. Hulak-Kulchytsky) 2:12

Our Life Back covers and artists

Ceramics in the Opishnia style. (N.M. Gawdiak) 7-8:38

Deer (L. Stadnychenko) 2:38

Invitation to 1989 Chervona Ruta Festival (10:38)

Leatherwork (N. Pawluk) 6:38

Mitten Yalynka exhibit at Pearl Buck House. Manorly Bead Club, UNWLA Branch 88 and Ukrainian Heritage Studies Center. 12:38

1,000 Karbovantsi Note of Ukrainian National Republic (H. Zolotov) 9:38

Pysanka (Sr. Josaphat Slobodian, OSBM) 4:38

Ram's Head: Scythian Design (L. Stadnychenko) 11:38

Rushnyky: Ritual Cloths Of Cossack Lands

Exhibit (Y. Mishchenko and N. Pawlenko) 6:14

Snow Baba (T. Blanco) 1:38

Trypillian Vases (N. Terlecka) 3:38

WIMSA Memorial Exhibit 2017 (A. Krawczuk) 5:38

Books and Poetry

An Afternoon of Poetry and Echoes from the Past (T. Cornelison) 7-8:9

Anniversary of *Marusi Churai* (A. Savage) 10:13

D. Diachok's *Escapes: A True Story* (a review by T. Cornelison) 11:15

Presentation of Myroslava Stefaniuk's *Dibrova Diary* (K. Rychtycka) 2:26

Pysanky (M. Stefaniuk) 4:6

Serendipity: Book Reviews (T. Cornelison) 2:10

Lose the Gum by Tamara Lashchuk 2:11

An Ocean Between by Stephanie Sydoriak 2:13

Sing Me a Life (M. Stefaniuk) 6:16

Vasyl Stus Poems and Translations (A. Savage and O. Paris) 1:14, 11:25

What We Live For, What We Die For, a review of poems by Serhiy Zhadan translated by Yara Art Group's Virlana Tkacz and Wanda Phipps (K. Lucenko) 7-8:10

Education

Arizona State University Ukrainian Language Studies (C. Boyko) Branch 3 initiative 9:14

Food

Paska Recipe (I. Krainyk) 3:36

Health

How To End the Year on a Happy Note (I. Magun) 12:33

Food As Medicine (I. Magun) 2:33

How to Self-Diagnose Without Driving Yourself into Panic Mode (I. Magun) 10:33

Our Amazing Memory (I. Magun) 4:33

Should You Rub It In? (I. Magun) 11:33

Sleep and Heart Disease: Important Info on Strange Bedfellows (I. Magun) 9:33
Sound Advice (I. Magun) 6:33
Take Two Aspirins and Call Me in the Morning Updated (I. Magun) 7-8:33
Ten Habits of the Healthiest People (I. Magun) 5:33
What Is Personality? (I. Magun) 3:33

Life in the Diaspora

Being Different: An Easter Parable (I. Gramiak) 4:12
Preserving Our Stories and Our Legacy (M. Stefaniuk) 6:19
Pysanka Party Blues (T. Cornelison) 4:13
Second Chances: Notes on Becoming and Belonging (M. Crans and H. Szczawinsky) 3:13
Wrapping Up 2019 (T. Cornelison) 12:11

Miscellaneous

A Daughter Remembers (I. Gramiak) 6:18
Quarters from Heaven (L. Bidiak) 2:15
Schnee Baba (U. Zynych) 1:15
Snow Man vs. Snow Baba (T. Cornelison) 1:31
What a Mom Learns (I. Gramiak, et al) 5:9

Obituaries

Marta Wasylyna Arnold 2:24
Ivanna (Jean) Holowaty 3:26
Tamara Huryn 3:27
Daria Nadia Zachariasewych Fedoriw 9:29
Tania Kuzmyn 11:25

Our Life

Guidelines for Submitting Articles to Our Life (tsc) 4:7, 12:14
Letters 12:14
Our Life Survey announcement 9:13
OL Press Fund: 1:29, 2:24, 5:29, 6:28, 7-8:29, 9:32, 11:26, 12:27
Serendipity II. Encounters (T. Cornelison) 9:18
Writing Articles for Our Life Made Easy (M. Crans) 12:15
2019 Subject Index (English) 12:24

Ukraine: Historic Events and People

Chervona Ruta Reflections (M. Zielyk) 10:14
November Here and There 11:7
October in Ukrainian History 10:20
With Your Shield Or On It (T. Cornelison) 1:12

Ukrainian Museum

Full Circle: Ukraine's Struggle for Independence 100 Years Ago. 1917-1921 9:13

UNWLA Branches and Regional Councils

Branch 14 of Atlanta, Georgia News (K, Tice) 12:31
Branch 36 of Naples, Florida. Looking Back: Our First 5 Years (V. Dimitri) 9:30
Branch 75 Hosts "New Dimensions" Art Exhibit and Sale (I. Sawchyn Doll) 4:28
Branch 95 Does Brunch 12:31

Branch 96 Hosts Presentation of Myrosia Stefaniuk's *Dibrova Diary* (K. Rychtycka) 2:26
Branch 124 Hosts Scholarship Fundraiser (S. Leddy) 6:20
Branch 124 Two Ukrainian Women Honored in St. Petersburg, Florida (O. Czerkas) 7-8:26
New Jersey Regional Council Elects New Executive Board (N. Pawlenko) 9:26
Philadelphia Regional Council Celebrates 80th Anniversary (P. Sawchak) 1:31
Philadelphia Regional Council Celebrate Den So-yuzianky (P. Sawchak) 12:28
Philadelphia Regional Council's Branch 88 Participates in International Festival (P. Sawchak) 11:31
Promises Kept (Branch 95) 9:28
The Shape of Things (Branch 56) 11:32
Thank You, Andrij (Branch 95) 9:15

UNWLA Convention

Announcement for XXXII Convention 6:6

UNWLA Membership and New Members

Annual Board Meeting Held at Soyuzivka (N. Nynka) 5:10
Branch 124 Welcomes New Members 6:29
Welcoming New Members 5:6, 9:6

UNWLA National Board

Annual Board Meeting Held at Soyuzivka (N. Nynka) 5:10

UNWLA On-line

Where Rich History Meets New Opportunities: New UNWLA Website Launched (O. Lodziuk Krywulych) 4:4

UNWLA President Sharing Thoughts, News & Views (Marianna Zajac) 1:10, 2:9, 3:9, 4:5, 5:8, 6:13, 7-8:7, 9:12, 11:2, 12:9

UNWLA Scholarship Program (news and donations) 1:26, 3:24, 4:20, 5:28, 6:27, 7-8:27, 9:24, 10:28, 11:23, 12:26

UNWLA in Ukraine

Donations to War Victims Fund 2:24
Supporting Spiritual Rebirth of Ukraine (N. Nynka) 4:7
A Visit to an Orphanage (O. Malanchuk) 3:10

Women in Our World

Bidding Farewell to Nadia Diuk 4:10
The Power of Ukrainian Women (L. Jachnycky) 11:12
Remembering a Dear Friend (M. Kolomayets) 4:10
Ukrainian American Women in Military Service of America (A. Krawczuk) 5:16

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Christ is Born! Glorify Him!
Merry Christmas and Happy New Year 2020!

*Dear Sponsors, benefactors and people of good will,
Please accept our gratitude for supporting the UNWLA Scholarship Program! We have started our 52nd year of uninterrupted activity, which depends on each and every sponsor of students, especially in Ukraine. I personally thank all the members of the UNWLA Scholarship Standing Committee volunteers for their time, hard work, especially dedication for this great cause. May God Bless you!*

*– Anna Krawczuk,
UNWLA Scholarship Standing Committee Chair,
UNWLA Honorary President*

Seated: Anna Krawczuk and M. Oryisia Jacus. Standing: Luba Bilowchtchuk, Victoria Mischenko, Zoriana Haftkowycz, and Nadia Jaworiw. (Not on photo: Dr. Daria Nowakiwska Lissy.)

Христос Родився! Славимо Його!
***Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого
Нового Року 2020!***

Не маємо слів подяки Високоповажаній та Дорогій Пані Володимирі Сливоцькій за понад 50 років безперервної підтримки Стипендійної Акції СУА. Завдяки Вашій і Вашого покійного мужа Стефана жертвовності та великого розуміння важливості освіти сотні колишніх стипендіатів у Бразилії, Аргентині, Польщі, Україні та інших країн Української Діаспори тепер працюють на добро нашого народу незалежно від країни їхнього проживання. Прийміть наше сердечне спасибі разом із щирими побажаннями провести цей святочний час у колі родинної любові.

Анна Кравчук.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2019-го р. / Donations for October 2019

\$10,000	Wolodymyra Slywotzky (ML)
\$1,000	Dr. Bohdan & Prof. Vira Bodnaruk (56), Dr. & Dr. Viktor & Betsy Decyk (98)
\$630	Luba Bilowchtchuk (98)
\$400	Dr. George E. Jaskiw, Alex I. Khowaylo, Helena Schultz, Esq. (38), Natalie Simms (12)
\$350	Bohdanna Chudio (28)
\$330	Oksana A. Lew (56), Maria Odezynskyj (38), John R. Pluta (13), Nestor & Anisa Shust; UNWLA Branch 75, UNWLA Branch 76, UNWLA Branch 136
\$220	Marta H. Mulyk-Baxer, Nicholas I. & Germaine J. Milanytch Family Found. Trust, Nadia Trojan (108), UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 125
\$210	Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54)
\$110	Marta V. Borodayko (36), UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 83
\$100	Olha Pospolita (MAL), Dr. Stephan & Tamara Tymkiw (78)
\$21	Renata Bihun (28)

У ПАМ'ЯТЬ / IN MEMORY OF

In loving memory of our mother **Taissa Osinska Decyk Meleshko** and our grandmother **Natalia Osinska Chaplenko** we donate \$1,000 to the Memorial Fund in their names, at the UNWLA Scholarship Program. (Through UNWLA Branch 98). Memory Eternal!

Drs. Viktor K. and Betsy N. Decyk,
Los Angeles, California

У пам'ять мого Брата **Ореста Дубна** пересилаю **100 дол.** на Стипендійну Акцію СУА. Бажаю Вам всього найкращого.

Ольга Посполіта,
вільна членкиня, Нью Гейвен, КТ.

У пам'ять **Соні Островської Самулки**, сестри моєї приятельки Аніти Роїк, складаю **100 дол.** на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ

СУА. Аніті та родині висловлюю щирі співчуття.
Люба Більовщук.

In memory of **Olga Tychyj**, mother of Victoria Mischenko, administrator of the UNWLA Scholarship office in Matawan, N.J., I am donating **\$100** to the UNWLA Scholarship Program through Branch 98. My sincerest condolences to Viki and her family.
Luba Bilowchtchuk.

In lieu of flowers and in memory of **Olga Tychyj**, Victoria Mischenko's mother, we are donating **\$100.00** for the needs of the UNWLA Scholarship Program, through UNWLA Branch 98. Memory Eternal. Вічна пам'ять!

Bernard, Anna and Myron Krawczuk,
Holmdel, NJ.

*We thank you for your generosity,
Щиро дякуємо за Вашу благодійність,*

*М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА
Люба Більовщук, член Комісії стипендій СУА*

UNWLA, INC. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • phone: 732-441-9530 Email: nazustrich@verizon.net

WAR VICTIMS' FUND ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

\$2,055 Collection on the occasion of the 90th Birthday of **Nadia Ciolko**: Ana Maria & Ihor Ciolko; Oksana Ciolko; Renia & Orlando Cordero; Adriana & Christopher Henkels; Michelle & Olexa Hewryk; Roman & Daria Hewryk; Sophia & Titus Hewryk; George Hrycenko; Nicole Ciolko Jones; Zoriana & Gerard Mangione; Chrystyna Pevny; Bozenna Polanskyj; Lydia Semanyshyn; Linda & Nestor Tytla;

2,000 дол. 12-й Відділ СУА, Огайо (реабілітація);

1,550 дол. 12-й Відділ СУА в Огайо (сироти);

UKRAINE'S SPIRITUAL GROWTH FUND ❖ ФОНД ДЛЯ ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ

100 дол. З нагоди святкування 15-ліття 129-го Відділу СУА ім. Єлизавети Гулевичівни у Детройті.
Окружна Управа СУА, Детройт.

Пресовий Фонд ❖ PRESS FUND

\$100 The members of UNWLA Branch 118 extend their sincere condolences to our members Oksana Gensior and Olia Gensior, on the loss of their dear sister, **Luba Gensior-Sadnytzky**. May her memory be eternal.

50 дол. У світлу пам'ять покійної бл.п. **Марії Турянської**, довголітньої членкині 76-го Відділу СУА.

Союзянки 76-го Відділу СУА, Детройт.

50 дол. У пам'ять бл.п. **Нестора Базарка**, чоловіка нашої членкині Марти Базарко, та бл.п. **Ореста Пацлавського**, чоловіка нашої членкині Христини Пацлавської. Висловлюємо Родинам наше сердечне співчуття.

78-й Відділ СУА у Вашингтоні.

\$30 Inna Momotiu
\$20 Kateryna Rosandich
\$5 Roman Slysh.

Philadelphia Regional Council Celebrates *Den Soyuzianky*

by Petrusia Sawchak, press secretary

On Sunday, October 13, 2019, fifty members from seven active branches (Br. 43, 54, 67, 88, 90, 91, and 128) of the Philadelphia Regional Council hosted its traditional Members Appreciation Day in the Dr. Alexander Chernyk Gallery at the Ukrainian Educational and Cultural Center in Jenkintown, Pa. It was a day to get together, enjoy lunch, and celebrate our solidarity and friendship.

Oksana Hlado, a member of Branch 128 who served as a very congenial Mistress of Ceremonies, warmly welcomed the Soyuzianky and their guests. Pastor of St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church, Father Volodymyr Kostyuk, gave his personal fond reflections of CYA as well as his blessings. Ms. Hlado introduced Dr. Larysa Zaika, president of the Philadelphia Okruha, who extended her greetings and Iryna Buczkowski, UNWLA National Board Secretary, who keeps everyone abreast of what's going on in CYA on Facebook.

Musical entertainment was provided by the delightful and talented children from the Philadelphia branch of the Ukrainian Institute of Music and Art under the direction of Halyna Bodnar and the LL Silver String Music Studio whose director is Larysa Odlyvanska. The children, many attired in exquisite *vyshyvanky*, entertained the Soyuzianky with their singing or by playing the violin or piano. Completing the program was Irina Vasylevska, a member of Branch 128, who enchanted the audience with a beautiful medley of songs.

After the program, guests enjoyed a delicious luncheon with an assortment of homemade desserts baked by the Soyuzianky themselves. Branch 43 provided each guest with a collection of poems titled *Za-hublene Namysto*, authored by Anna Maksymowych, the late past president of Branch 43. Thanks to Lesya Yarychkivska, special linen tote bags with various Ukrainian motifs were created so recipients could easily hold and carry the books.

Halyna Henhalo, chairperson for the XXXII UNWLA Convention, invited everyone to attend the convention, which will be held September 25 to September 27, 2020, at the Sheraton Valley Forge Hotel in King of Prussia, Pa. More information about this will be coming.

All photos by Petrusia Sawchak

Dr. Larysa Zaika, president of the Philadelphia Regional Council, with Stephania Perrong, treasurer, and Halyna Henhalo, convention chair.

Iryna Buczkowski, UNWLA National Board Secretary, with Oksana Hlado, mistress of ceremonies.

Irina Vasylevska charms the audience with her performance.

Christina Ozhogan of the Ukrainian Institute of Music performing

Petrusia Sawchak and Volodymyra Dukh, both members of Branch 88.

Вручення нагород переможцям 4-го Міжнародного Конкурсу-2019 «Шевченко єднає народи»

Для членкинь 21-го Відділу СУА округи Нью Йорк та парафіян церкви Святого Духа, що в Брукліні, 20-го жовтня 2019-го року був днем, наповненим радістю. Того дня у святково прибраній, ошатній і затишній духовній оселі церкви вони зібралися з особливої нагоди — на свято вручення нагород 4-го Міжнародного Конкурсу-2019 «Шевченко єднає народи».

Навесні цього року, з ініціативи Лідії Корсун — кореспондентки газети «Час і Події», заслуженого працівника культури України, лауреата Міжнародної премії ім. Григорія Сковороди — учасники вже традиційного для української громади свята «Шевченківська весна» прийняли рішення взяти участь у конкурсі. Відтак охоче зіграли вистави «Невільник» (постановка Ольги Дейнеки) і «Тополя» (постановка Марії Венгер) за творами Т. Шевченка «на камеру» та надіслали відео (оператор Мирослав Лапан) на конкурс у номінації «Відео формат». І серед 162 відео робіт, 11 творчих номерів наживо, 173 художніх і 47 літературних робіт шевченківське вітання від українок Америки не загубилося. Але повернулося до союзниць 21-го Відділу нагородою, яку за дорученням журі конкурсу (голова і організатор — народна артистка України Г. Яблонська) вручала Л. Корсун.

Диплом-подяку в особі голови 21-го Відділу Союзу Українок Америки Лесі Шебець отримали всі союзниці відділу, які щороку й охоче долучаються не тільки до проведення Шевченківського свята, але й іншої діяльності,

серед якої чільне місце належить благодійній. Голова відділу п. Леся з гордістю зауважила, що нагорода — то гідна оцінка роботи зі збереження шевченківського слова всіх членкинь, яскравою представницею яких є молода союзниця Марія Венгер.

*Л. Корсун
вручає
нагороду
Л. Шебець (у
центрі) та
М. Венгер
(праворуч).*

«Гран-прі» та золоту медаль у номінації «Поза часом» отримали Ольга Дейнека (за постановку «Невільника», понад десяток поспіль проведених щорічних шевченківських свят і родинну вірність ідеям Шевченка) та Вірляна Ткач, режисер Мистецької групи «Яра», вільна членкиня СУА (за вірність українству, за переклад Шевченка на англійську мову та виставу про Тараса Шевченка «Темна ніч, ясні зорі»).

Леся Шебець, голова 21-го Відділу СУА, зауважила, що таке визнання є великим вшануванням і гідною оцінкою праці українок за кордоном та подякувала за організацію свята Надії Хоменко, Ярославі Герловській, Надії Шевчук, Кларі Легкій, Наталці Качурак, Розвіті Поліщук, Юрію та Роксолані Семчук, Івану Марковецькому.

Радість союзниць 21-го Відділу також розділили голова Округи Нью Йорк СУА Лідія Слиж, почесна голова округи Галина Романішин та редактор журналу «Наше життя» Леся Тополя, що були присутні на святі.

Лариса Тополя, редактор.

*Членкині 21-го Відділу
СУА
з гостями свята.*

News from Branch 14, Atlanta, Georgia

Submitted by Kathleen Perzik Tice

At our most recent meeting, we celebrated our Patroness, Lesya Ukrainka—her life and works. Gerri Hajduk, past president of our branch headed up a discussion detailing the poet's life struggles and her works. We are very honored to have Lesya Ukrainka as our Patroness and were also honored to have Liliyah Podkopayeva, all around gold metal gymnastic winner in the 1996 Atlanta Olympics, attend this meeting. Liliyah is now residing in Atlanta and traveling internationally, sharing her expertise and training skills regarding gymnastics. During the same meeting, Branch 14 member Tetiana Lendiel, who was born and raised in Ukraine, shared information regarding how the schools in Ukraine conduct in-depth classes about L. Ukrainka. We will continue to hold further L. Ukrainka themed meetings, which will include readings of her works and discussions about her life.

Branch 14 President Kathleen Perzik Tice, Liliyah Podkopayeva, all around gold medalist 1996 Olympics for gymnastics and Laryssa Temple, board member of Branch 14

Branch 95 Does Brunch

After Mass each Sunday at Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Kerhonkson, N.Y., various groups related to the church and the community take turns offering cake and coffee in the Church Hall. This provides an opportunity for neighbors, friends and families to connect and catch up before returning home to their busy lives. For many years, Branch 95 has been one of the groups taking their turn helping with this community gathering.

Recently, our branch members decided to “change things up” and planned a “Branch 95 Brunch,” offering borscht and ka-

napky along with coffee, cider and dessert for a small donation. Posters were made and displayed in the church hall, and Father Ivan Kasczack announced the news at the end of Mass several Sundays before the event. A flyer for the event was created by M. Panchyshyn.

Branch 95 members decorated the hall with pumpkins and seasonal table arrangements. The food was prepped the day before, and 7 trays of lovely kanapky were artistically arranged and laid out. A huge pot of borsch was heated up during Mass. Baked goods were made and donated by branch members who also did the serving. After Mass, a pretty good crowd gathered to partake of food and friendship; the rainy Fall weather seemed to encourage people to linger longer. Take-out containers of soup were provided for those who could not stay or wanted to take for someone who could not attend.

A raffle was part of the event. Prizes were a gift basket of 3 bottles of wine and another basket entitled “Tea for Two” was filled with autumn themed cups, plates, and napkins, a vase of silk flowers and leaves, and a variety of cookies, apple spice tea and cute pumpkin shaped votive candles. The money raised by the raffle and the breakfast was shared with the church as a thank you for the use of the hall.

Much to our delight there were no leftovers and two very happy winners of the gifts baskets! Because this Fall Brunch went so well (and because we were already asked about it), we may be willing to do another one sooner than later. One idea already floating around is a Mid-Winter event when everyone has “cabin fever” and is looking for an excuse to stay out and enjoy a neighborhood gathering.

БЛАГОДІЙНІСТЬ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ВДЯЧНІСТЮ

Що може бути втішнішим для благодійників, як не щира вдячність тих, кому надається допомога? Хіба що відчуття щемливої любові та радості від того, що їхні намагання не марні! Цього разу у 21-й Відділ СУА округи Нью Йорк радість прийшла з листом з України від Ірини Пилинейко. А разом з ним — вдячність за підтримку та віру.

«Для мене є великою честю, що саме Ви стали тими, хто повірив в мене. З кожним днем я впевненіше рухаюся до своєї мети, — пише Ірина. — У моїх найближчих планах — вступити на факультет політології, а також розвинути свої письменницькі здібності, щоб змогла випустити збірку своїх віршів. Мені дуже подобається вести дискусії, спілкуватися, ділитися думками. Для цього я багато читаю... Також я беру участь у різних шкільних та позашкільних заходах. Разом з командою шкільних лідерів ми вибороти 1-ше місце у конкурсі «Відкрий Україну». Ще я проводжу екскурсії в шкільному історичному музеї на тему «Цих днів не згасне слава» для учнів 3 — 8-х класів. І отримую задоволення від думки, що можу розповісти іншим дітям, які герої є в нашій країні і який шлях вони пройшли, щоб вибороти свободу та мирне небо... У мене великі плани на майбутнє. І ви додаєте мені впевненості, що я здатна їх реалізувати. Щиро дякую Вам і всьому Союзу Українок Америки».

Такі листи-подяки додають нашій союзянській спільноті впевненості, що добро неодмінно проростає і його паростками будуть розумні, активні, талановиті, щедрі на гідні вчинки молодих українців, які люблять Україну та здатні виборювати її незалежність.

У 83-му відділі ведеться велика праця з суспільної опіки. Референтки Оксана Лопатинська та Лідія Семенюк разом з союзнянками відділу віддано допомагають тим українцям, які мають потреби. Так, протягом чотирьох років відділ опікується хворими на дитячий церебральний параліч дітками з пансіонату «Надія Отинії», що знаходиться в смт Отинія Коломийського р-ну на Івано-Франківщині. Було передано кошти на ремонт помешкання, закупівлю й установа спортивного спорядження, а також надіслано багато пакунків з необхідними для дітей речами. Дуже приємно, що в одній із кімнат пансіонату встановлено стенд, на якому написано про наш 83-й Відділ як один з основних спонсорів.

Але особливо приємно, коли отримуємо листи вдячності від дітей:

«Шановним союзнянкам 83-го Відділу СУА! Щиро, від усього серця дякуємо Вам за допомогу та підтримку, яку Ви надаєте дітям-інвалідам нашої організації! Нехай Господь благословить Вас і Ваші родини на добрі справи. З повагою та від імені дітей — голова ГО «Надія Отинії» А. Шушкевич»

А ми, союзнянки 83-го Відділу, побажаємо діткам і відданим, працьовитим співробітникам пансіонату здоров'я та Божої Ласки.

Люба Шатанська, голова 83-го Відділу.

HOW TO END THE YEAR ON A HAPPY NOTE

by Ihor Magun, MD, FACP

Happiness is something everyone wants. It is technically defined as “the state of being happy,” but this definition is vague and doesn’t apply equally to everyone. The reason is obvious: What makes one person happy may or may not do the same for another person. But even though the specifics vary from person to person, the essential quality of “happiness” is universal and applies to everyone.

Let’s start with the basics. Happiness can be divided into two categories: short-term happiness and long-term happiness. An example of short-term happiness is achieving a good grade on a test or assignment at school. Long-term happiness is more deep rooted and is based on long-term situations and life events—our friends, family, and work.

The main prerequisite for being happy is to have a balance of short-term/long term happiness scenarios. Another basic component of happiness is knowing what exactly makes you happy. This can’t be some fuzzy emotional pie-in-the-sky ideal; it has to be exact and tangible, and you have to work to achieve it.

No one is immune to the stresses in life, but people respond to them in different ways. Those individuals who have a happy disposition tend to process difficult situations differently from those who do not. For example, they can find meaning in stressful situations and see them as opportunities rather than obstacles. At the core of this positive approach to facing stress is the ability to understand that life provides us with many situations that are not pleasant and are coupled with uncertainty. Coping with stress and rising above it is much better than being stuck in it, and one of the ways to start coping well is to acknowledge how we are feeling and what we are feeling. We do not do this with the assumption that other human beings are “happy” in an unpleasant situation; we do this by verbalizing our own feelings, which permits us to move on and work at achieving a better frame of mind. Below are some suggestions to help you get started on boosting your happiness:

- ◆ Start your conversations with others with an optimistic spin. For example, you can say, “The train was on time, and I even got a seat!” Do not comment on the trash on the train.

- ◆ Pause a minute everyday on something that puts a smile on your face. If you can capture it in a photo—do it! If you look back in time, your smile will come right back.

- ◆ Practice gratitude. Express gratitude at least once every day to someone else. This can be a coworker who helps you out, a waitress who looks stressed out and could use a kind word of thanks, or your favorite cashier at a place you frequently shop.

Through this simple, three-point approach, the brain becomes more optimistic and positive, and that translates into happiness. Happiness research has discovered that taking two minutes each day to think of three new things you are grateful for and why is good practice. It helps to write these things down and examine them at the end of the week. This simple exercise translates into optimism and fuels happiness. I personally have found this to be an incredibly rewarding exercise because it orients me toward positive issues I might otherwise simply experience and forget about.

We are all faced with many challenges, and putting this new emphasis on happiness now and for the New Year can be a game changer. So let’s embrace 2020 with a good mindset and optimistic attitude. Life is about happiness. Let’s treasure it as an asset not a burden, and an accumulation of good stuff becomes our own personal source of strength and love.

Wishing all of you happiness in this Christmas season and in the New Year!

«Діти – це наш дорогий скарб, се наша надія, се – Молода Україна»

Олена Пчілка

РІЗДВЯНІ ПРИГОДИ ЗІРКИ

від Юлії Смаль

Мал. Бориса Дюдорова

Пригода перша

– Тримай його, тримай! – гукнула мама Максиму. Вона стояла на порозі, а хлопчик якраз закінчував одягати сніговика. Вночі прихопив мороз і зліплений вчора Льодяник мав би простояти всі Різдвяні свята. Максимко обернувся за песиком Бровком, що чимдуж біг з саморобною різдвяною зіркою в зубах

– Біжи за ним! – гукнула мама. – Він не втече далеко. І зайди до тітки Орісі, поклич її на вечерю.

– Добре, мамо – Максим дременув за собакою. – Бровко, стій!

Та тільки хлопчик ступив за ворота, як світ навколо закружляв. Ой, лихо! Максимко озирнувся: «Де це я?»

– Не бійся, я з тобою! – прогавкав Бровко. – Ми в чарівному світі, і нам треба знайти Чортеня, що вкрало Різдвяну Зорю.

– Ой, а як же Різдво без Зірки? І для чого тобі моя?

– Не може бути свята без зорі! А твоя саморобна зірка може налякає Чортеня? Ти її робив для того, щоб нести радість людям.

– То ж гайда! Треба поспішати.

Максим з Бровком бігли стежками чарівної країни, дивуючись з чудернацьких птахів, золотих дерев і білих-пухнастих хмаринок прямо на дахах будинків.

– Я з вами! Я знаю, де бешкетник! – Маленьке Ангелятко в теплому білому светрику сіло на золотій гілці. – Пішли разом, бо сам я не дам йому ради.

– Ха-ха! – Засміявся чортик, коли стежка повернула за ріг дивовижної ратуші. – Я не віддам вам Зорі, навіть не просіть.

– Але ж без неї не може бути Святої вечері. Всі чекають на зорю, щоб повідомити радісну новину! – вигукнув Максим.

– А мені однаково!

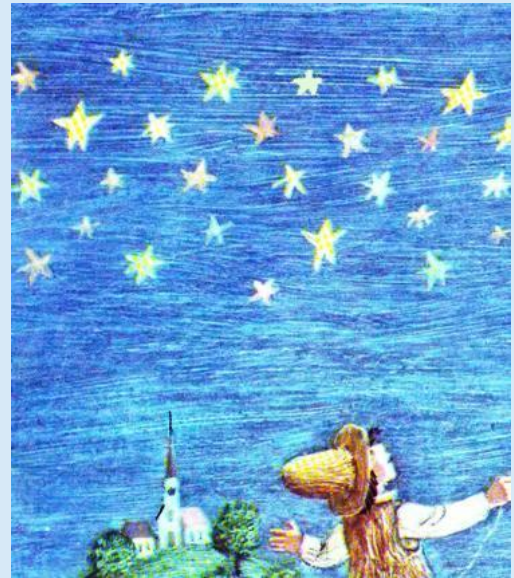
– Віддай Зорю! – грізно гавкнув Бровко. – Або ж начувайся!

– Ти сам винен, – взяв до рук свою зірочку хлопчик.

За спиною в нього з'явилося Ангелятко й насупило брівки. А у Бровка дибки стала шерсть: якщо Чортеня вирішить втікати, то пес зловить його!

– А-а-а! Так не чесно, – вигукнув неслух і спробував утекти. А ні! Бровко міцно вчепився за його хвіст. Ангелятко стало перед Чортеням, склало руки в боки, а Максим високо підняв свою зірку.

– Не можна красти Зорю, красти свято! – сердито мовив хлопчик, забрав у Чортеняти Зорю та повернувся до Ангелятка. – От, тримай, віднеси її на місце.

– Дякую! Дякую! Так добре, що зоря повернулася! — зраділо Ангелятко.
– Гав! Нам пора!
– Бу-вай-те, — почулося... І Максим з Бровком опинилися біля воріт тітки. Хлопчик запросив її на вечерю та побіг додому.
А ввечері на небі вийшла Зоря. Усі раділи, колядували. Бо Христос народився!

Пригода друга

Надворі вже майже ніч. Швидко темніє передріздвяною порою. Маленький Ангелик дуже втомився — цілісінький день натирав найм'якішою ганчірочкою Першу Зірку. Вона має бути така чиста і блискуча, щоб кожна дитина на землі змогла її побачити, щоб промінь від неї був такий яскравий, як в ту ніч, коли народився Ісус.

– Ну, що там, Маленький Ангелику, ти встиг, бо пора вже. Чуєш? — Підійшов до Ангелика дорослий Ангел. — Вже і Ангели, і люди почали співати коляди, скоро закінчиться Служба і треба сідати до святої вечері.

– Так, так. Я дуже старався!

– Ти молодець. А тепер, нумо, доєднаймося до Ангельського хору, будемо колядкою та молитвою славити народження маленького Ісуса.

Маленький Ангелик за руку з дорослим Ангелом пішли небесною стежкою до інших, щоб сьогодні, у Святвечір, разом з усіма-усіма колядувати і радіти новій надії — Різдву Ісуса Христа.

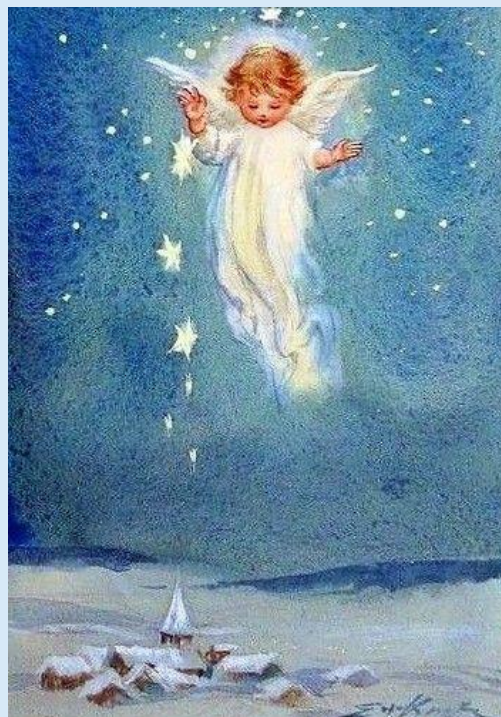
– Синку, ти встиг? — підійшов татко до малого Тараса. Тарас цілісінький день прикрашав дідуха, вішав на нього яблучка та горіхи, а ще вирізав справжнісіньку Зірку, щоб можна було завтра колядувати.

– Так, я дуже старався!

– Ти молодець, а тепер ідемо до церкви, щоб разом з людьми та ангелами співати колядки та славити народження Ісуса.

Тато одягнув на Тараса теплу куртку й засніженою стежкою вони пішли до церкви, щоб разом з усіма-усіма колядувати і радіти новій надії — Різдву Ісуса Христа.

Маленький Ангелик разом з маленьким Тарасиком радісно співають різдвяних колядок. «Христос народився!» — прошепотів Тарасик. «Славімо його!» — так само пошепки відповів Ангелик.

Уляна Гануццак

З глибоким смутком повідомляємо, що відійшла від нас довголітня членкиня 83-го Відділу СУА в Нью Йорку Уляна Гануццак.

Уляна народилася в Ашафенбургу, Німеччина, в 1947-му р. Вона імігрувала з батьками і старшою сестрою до США у 1949-му р. Родина поселилася в Нью Йорку. У ранньому дитинстві Уляна багато пережила через слабе здоров'я, яке було дуже делікатне. Але це не перешкодило їй вести повноцінне активне життя.

Уляна любила науку. Вона отримала ступінь бакалавра мистецтва в Brooklyn College, а магістеркою з історії мистецтва стала в Hunter College у Нью Йорку. Вона мала багато різних зацікавлень. Дуже любила і часто відвідувала різні виставки в музеях і галеріях Нью Йорку.

Влітку 1967-го р. Уляна з великою українською групою навіть поїхала до Європи на 45 днів, де відвідали Іспанію, Португалію, Грецію, Туреччину, Францію. Обїздили майже всю Італію і навіть вступали до Фатіми та Люрду. Ця велика подорож до Європи залишилася як найкращий спомин у її житті.

Усе своє свідоме життя Уляна брала активну участь у громадських справах української діаспори. У 1977-му р. вона вступила до новоствореного 104-го Відділу СУА в Нью Йорку, проявляла ініціативи та долучалася до всіх його справ, і навіть була його головою п'ять років. Але після розв'язання 104-го Відділу СУА у 1991-му р. Уляна перейшла до 83-го Відділу та продовжила свою активну діяльність у СУА.

Особливо слід відмітити, що Уляна була стипендією референткою в Окружній Управі Нью Йорку і пильно працювала на цій ділянці понад 15 років, користуючись високим авторитетом і повагою союзнянок.

Останні три роки здоров'я Уляни значно погіршилося, але вона не піддавалася хворобі.

Усе своє життя була релігійною, жила в християнському дусі та сповідувала високі моральні принципи.

Ми, союзнянки 83-го Відділу СУА, завжди будемо пам'ятати Покійну як життєрадісну, товариську, енергійну та шляхетну людину.

Вічна їй Пам'ять!

Рома Шуган,
членкиня 83-го Відділу СУА.

Шановні читачі та дописувачі!

Для швидшого отримання Ваших листів і вчасної реакції з боку редакції, просимо листи з питань доставки, зміни адреси та передплати журналу «Наше життя» писати на адресу:

203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY, 10003-5706,

або надсилайте на електронну пошту office@unwla.org

Листи з дописами, фотографіями, запитаннями про друк та ін. пишть на адресу:

203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY, 10003-5706,

або надсилайте на електронну пошту unwlaoutlife@gmail.com

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА
Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька
Христина Бойко
Надя Нинка
Ірина Бучковська

Віра Кушнір
Валентина Табака
Наталія Павленко

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ зв'язків
- секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членкиня
- вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глінська – Дітройт
Лариса Заїка – Філадельфія
Лідія Слиж – Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич – Нью Джерзі
Оксана Шевчук – Огайо
Катерина Івасишин – Чікаго
Катерина Таньчин – Нова Англія
Аліса Сердюк – Центральний Нью Йорк
Оля Черкас – зв'язкова віддалених Відділів
Іванка Олесницька – зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак
Анна Кравчук
Софія Геврик
Оксана Лодзюк Кривулич
Наталія Павленко
Ольга Дроздович
Юля Зиммерман

- суспільної опіки
- стипендій
- у справах культури
- соціальних засобів комунікації
- мистецтва і музею
- архівар
- цифровий маркетинг

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган
Рената Заяць
Ірина Легун
Ірена Рішко
Орися Зінич
Оксана Скипакевич Ксенос
Лариса Тополя
Тамара Стадниченко

- голова
- членкиня
- членкиня
- заступниця членкині
- заступниця членкині
- парламентарист
- україномовний редактор журналу “Наше Життя”
- англomовний редактор

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky – 1st Vice President
Christine Boyko – 2nd VP – Membership
Nadia Nynka – 3rd VP – Public Relations
Iryna Buczkowski – Secretary
Vera N. Kushnir – Financial Secretary
Valentyna Tabaka – Officer at Large
Natalia Pawlenko – Officer at Large
Oksana Skypakewych Xenos – Parliamentarian

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Glinska – Detroit
Larysa Zaika – Philadelphia
Lidia Slysh – New York City
Oksana Lodziuk Krywulych – New Jersey
Oksana Shevchuk – Ohio
Katherine Iwasyszyn – Chicago
Kateryna Tanchyn – New England
Alisa Serdyuk – Central New York
Olya Czerkas – Liaison for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky – Liaison for Members-at-Large

STANDING COMMITTEES

Oka Hrycak – Social Welfare Chair
Anna Krawczuk – Scholarship Chair
Sophia Hewryk – Cultural Affairs Chair
Oksana Lodziuk Krywulych – Social Media Chair
Natalie Pawlenko – Arts and Museum Chair
Olya Drozdowycz – Archives Chair
Yulia Zimmerman – Digital Marketing

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan – Chair
Renata Zajac – Member
Iryna Legoun – Member
Irene (Tetiana) Rishko – Alternate Member
Irena (Orysia) Zynycz – Alternate Member
Larysa Topolya – Ukrainian-language editor of *Our Life*
Tamara S. Cornelison – English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

Christmas montage designed and created by members of the Manorly Bead Club and Br. 88 in conjunction with Ukrainian Heritage Studies Center at Manor College and displayed at Festival of Trees, an annual event held at the Pearl S. Buck House in Doylestown, Pa. The mitten motif was inspired by the beloved Ukrainian children's story "Rukavychka."